

แผนปฏิบัติการ

ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
จังหวัดเพชรบุรี
รายปี พ.ศ. 2570

258 ถนนศรีรัฐยา หมู่ที่2 ตำบลธงชัย
อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดเพชรบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายนายกรัฐมนตรี แผนการปฏิรูปที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ที่ได้ดำเนินการระดมความคิดเห็นจากข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรี เช่น สำนักงานพาณิชย์จังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด ฯลฯ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง (Stake Holders) เช่น ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า ประชาชน ฯลฯ เพื่อที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี จะได้สามารถนำความคิดเห็น และข้อเสนอแนะจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีความเหมาะสมกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดเพชรบุรี ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน นำไปใช้เป็นกรอบในการทำงานบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดเพชรบุรี บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด อันจะนำมาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในด้านเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดเพชรบุรี สืบต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี
มีนาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

	หน้า
๑ ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
๒ ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมตคณະรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	๕
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๗
๓ ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดเพชรบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙	
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดเพชรบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙	๘
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัดเพชรบุรี	๘
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๑๒
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๑๗
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดเพชรบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙	๒๘
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๒๘
๓.๒.๒ พันธกิจ	๒๘
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๒๘
๔ ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๓๒
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัตราชาการ อก. แผนปฏิบัตราชาการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดเพชรบุรี ปี ๒๕๖๙	๔๘

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี

รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี รายปี ๒๕๗๐ ให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายนายกรัฐมนตรี นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และนโยบายปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม แผนการปฏิรูปที่เกี่ยวข้อง กับกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ตลอดจนให้สอดคล้องกับสถานการณ์และบริบท ของจังหวัดเพชรบุรี ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ กลุ่มจังหวัดเน้นตำแหน่ง ที่จังหวัดเพชรบุรีมีรายได้ที่เติบโตสูงขึ้น มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นเมืองที่น่าอยู่ สิ่งแวดล้อมดี เป็นเมืองที่มีความสมบูรณ์ของอาหารการกิน และเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมชุมชนเข้มแข็ง ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ประชาชนมีศักยภาพในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองรับการเปลี่ยนแปลงของประเทศ และนานาชาติเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับประเทศและนานาชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ได้เริ่มกระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง ตลอดจนวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factor) เป็นการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้หลักการ The McKinsey ๗S Framework ซึ่งเป็นการวิเคราะห์องค์การใน ๗ มิติ ได้แก่ ๑. Structure (โครงสร้างองค์กร) ๒. Strategy (กลยุทธ์) ๓. Style (รูปแบบการบริหารจัดการ) ๔. Staff (บุคลากร/สมาชิกภายในองค์กร) ๕. Skill (ทักษะ) ๖. System (ระบบการทำงาน) และ ๗. Shared Value (ค่านิยมร่วม) และการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เป็นโอกาสและอุปสรรคในมิติต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรีโดยใช้หลักการพื้นฐานและกรอบความคิดในการวิเคราะห์ด้วย PESTS Analysis ได้แก่ ๑. Politics(ด้านการเมือง) ๒. Economic (ด้านเศรษฐกิจ) ๓. Social (ด้านสังคม) ๔. Technology (ด้านเทคโนโลยี) ๕. Environment (ด้านสิ่งแวดล้อม) และ ๖. Stakeholders (ลูกค้า/ผู้รับบริการ) เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียซึ่งมีความสำคัญ และจากการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ แนวทางการพัฒนาเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ พัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดเพชรบุรี แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ได้กำหนด วิสัยทัศน์ พันธกิจ และแนวทางการพัฒนา ดังนี้

วิสัยทัศน์แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. ๒๕๖๙

“พัฒนาอุตสาหกรรมให้มีมาตรฐานสากล ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมโดยเป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม และมีความปลอดภัย”

พันธกิจ

๑. กำกับ ควบคุม ดูแล ภาควัตสาหกรรมให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย และอยู่ร่วมกับชุมชนได้
๒. จัดทำ เสนอ ประสานแผนพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด รวมทั้งประสานการพัฒนาและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนดังกล่าว
๓. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน
๔. ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อพัฒนาภาควัตสาหกรรม ภาคการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- (๑) เสริมสร้างขีดความสามารถของภาควัตสาหกรรมให้เข้มแข็งและแข่งขันได้
- (๒) ยกระดับสมรรถนะบุคลากรเพื่อตอบสนองความต้องการของภาควัตสาหกรรม
- (๓) ส่งเสริมสถานประกอบการให้ดำเนินการตามหลักอุตสาหกรรมสีเขียวและ ธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของ แผนทั้ง ๓ ระดับ และรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดเพชรบุรีตามบริบทของจังหวัดเพชรบุรี ต่อไป

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๒ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

- ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- การเกษตรสร้างมูลค่า
- อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

การสร้างมูลค่าเพิ่มทางการผลิตของภาคอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี สามารถเพิ่มขีดการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม การใช้ประโยชน์จากทำเลที่ตั้งของจังหวัดเพชรบุรีให้สามารถเชื่อมโยงกับตลาดโลก ในการส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสู่ตลาดสากล สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดและประเทศ

๒) ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

- พื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
- ยกระดับกระบวนการอนุรักษ์ เพื่อกำหนดอนาคตของประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโต

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สถานประกอบการมีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการยอมรับจากชุมชนลดปัญหามลภาวะและปัญหาความขัดแย้ง เป็นการฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๓) ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

- ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย จริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- ภาครัฐมีความทันสมัย
- บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัย จริตและประพฤติมิชอบ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

- ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ปลอดภัย จริต และประพฤติมิชอบ โดยสำนักงานอุตสาหกรรม ร่วมกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมในพื้นที่ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม สามารถบูรณาการการปฏิบัติงานพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม บุคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้องสามารถนำนวัตกรรม หรือนำเทคโนโลยีระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการให้บริการ เช่น การใช้ระบบ IT มาใช้ทำงาน ให้ผู้รับบริการสะดวกและรวดเร็วขึ้น การให้บริการผู้ประกอบการออนไลน์ผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SME การบริหารจัดการองค์การนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ ด้วยการติดตามงานผ่านช่องทางการติดตามและประเมินผลในระบบที่ทันสมัย ตลอดจนการดำเนินโครงการเพื่อปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น บริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน ควบคู่กับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งมีมาตรการกำกับดูแลที่เสริมสร้างความโปร่งใส และการป้องกันทุจริตรวมทั้งระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ มีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความโปร่งใส ปลอดภัย จริตและประพฤติมิชอบ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การเกษตร

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑.) อัตราการขยายตัวของผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ ๓.๘

๒.) อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมร้อยละ ๑.๒

(๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

- เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ ขยายตัว ร้อยละ ๓

๒.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคม เดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

๑) วัตถุประสงค์

หลัก

- เพื่อเป็นแผนระยะทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาที่ภาคอุตสาหกรรมควรให้ความสำคัญและมุ่งดำเนินการในระยะ ๕ ปี โดยคำนึงถึงพลวัตและเชื่อมโยงการพัฒนาที่เผชิญอยู่

รอง

- เพื่อเชื่อมโยง (Connectivity) กับประเทศต่าง ๆ ทั้งในระบบอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทและสร้างสรรค์ในด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

๒) มิติการพัฒนา

หลัก

- ภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย
- โอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม
- ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓) หมายเหตุ ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

๓.๑ เป้าหมาย

- ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการ
- เปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืนโดยใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ

๓.๒ แนวทางการพัฒนา

- การพัฒนาภาคเกษตรอุตสาหกรรม
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพและความยั่งยืนของภาคเกษตร

๓.๓ กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม
- กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาด ของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๔) หมายเหตุ ๗ SMEs ที่เข้มแข็งศักยภาพสูงแข่งขันได้

๔.๑ เป้าหมาย

- วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ ปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมผ่านการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับห่วงโซ่มูลค่าโลก

๔.๒ แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีศักยภาพในการดำเนินธุรกิจสามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

๔.๓ กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล
- กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

๕) หมายเหตุ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๕.๑ เป้าหมาย

- ใช้เศรษฐกิจหมุนเวียนและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสร้างมูลค่าและรายได้ อนุรักษ์ ปั่นพู่ มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

๕.๒ แนวทางการพัฒนา

- ผลักดันแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสร้างมูลค่าและรายได้
- การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ปั่นพู่ และมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
- ระบบการจัดการการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษลดลง

๕.๓ กลยุทธ์

- กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
- กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขาระบบการผลิตไฟฟ้าและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ (ทบทวน ๒๕๖๘)
- แผนพัฒนาจังหวัด เพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ (ทบทวน ๒๕๖๘)

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดเพชรบุรี รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ หมวด ๓ มาตรา ๙ ระบุว่า “การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐฯ ส่วนราชการก่อนจะดำเนินการตามภารกิจใด ต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการไว้ล่วงหน้า โดยต้องมีรายละเอียดขั้นตอน ระยะเวลา และงบประมาณที่ต้องใช้ในการดำเนินการของแต่ละขั้นตอน เป้าหมายของภารกิจ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ และตัวชี้วัดความสำเร็จของงาน” มาตรา ๑๖ ระบุว่า “ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ โดยจัดทำเป็นแผนสี่ปี ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับแผนการบริหารแผ่นดิน โดยระบุในแต่ละปีงบประมาณ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี โดยระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่จะต้องให้เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อความเห็นชอบ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดเพชรบุรี รายปี ๒๕๗๐ ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของแผนทั้ง ๓ ระดับ และรองรับการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมของจังหวัด เพชรบุรีตามบริบทของจังหวัดเพชรบุรี ที่กำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของจังหวัดที่สอดคล้อง และสอดคล้องกับการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของจังหวัดที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ กลุ่มจังหวัด เน้นตำแหน่งที่จังหวัดเพชรบุรีมีรายได้ที่เติบโตสูงขึ้น มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นเมืองที่น่าอยู่ สิ่งแวดล้อมดี เป็นเมืองที่มีความสมบูรณ์ของอาหารการกิน และเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมชุมชนเข้มแข็ง ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ประชาชนมีศักยภาพในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองรับการเปลี่ยนแปลงของประเทศ และนานาชาติ เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับประเทศและนานาชาติ รวมทั้งใช้ยึดถือปฏิบัติตามภารกิจ และเป้าหมายร่วมเพื่อให้สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายจังหวัด กลุ่มจังหวัด กระทรวงอุตสาหกรรม และนโยบายรัฐบาลต่อไป

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดเพชรบุรี ปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑. ลักษณะทางกายภาพ

จังหวัดเพชรบุรี มีเนื้อที่ประมาณ ๖,๒๒๕.๑๓๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓,๘๙๐,๗๑๑ ไร่ ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของภาคกลาง มีอาณาเขตติดต่อจังหวัด ไกล่เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน ดังนี้

ทิศเหนือติดกับอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี และอำเภออัมพวา จังหวัด สมุทรสงครามทิศใต้ ติดกับอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

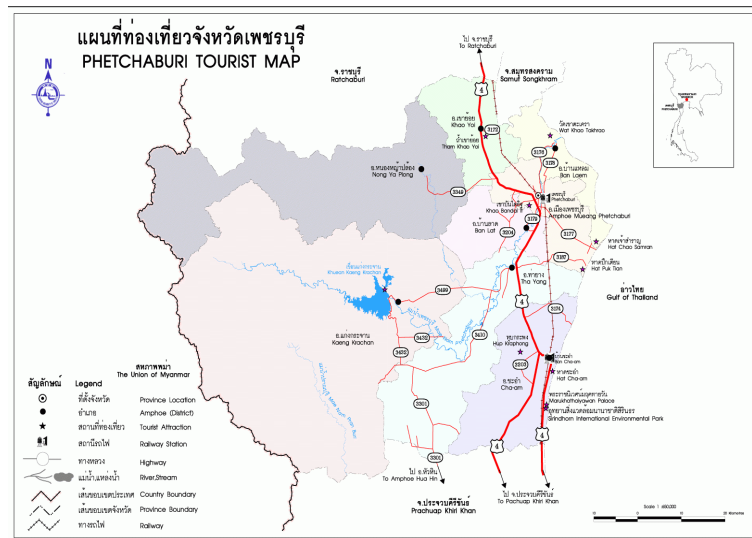
ทิศตะวันออก ติดกับอ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดกับสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพเมียนมาร์ (พม่า)

การใช้ประโยชน์ที่ดิน

จำแนกประเภทการใช้ที่ดินออกเป็น ๕ ประเภท ดังนี้ (ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน)

๑) พื้นที่ป่าไม้	๒,๒๒๗,๑๔๘ ไร่ (๕๗.๒๔ %)
๒) พื้นที่เกษตรกรรม	๑,๑๒๓,๙๔๗ ไร่ (๒๘.๘๙%)
๓) พื้นที่เปิดเตล็ด	๒๔๐,๖๘๐ ไร่ (๖.๑๙%)
๔) พื้นที่ชุมชนและสิ่งก่อสร้าง	๑๙๙,๒๒๑ ไร่ (๕.๑๒%)
๕) พื้นที่แหล่งน้ำ	๙๙,๗๑๕ ไร่ (๒.๕๖%)

๒. ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดเพชรบูรณ์นั้น มีลักษณะภูมิประเทศที่หลากหลาย ทั้งที่ราบสูง ภูเขา สูงชัน ที่ราบลุ่ม โดยมีรายละเอียดของแต่ละพื้นที่ดังต่อไปนี้

ทางด้านทิศตะวันตกในเขตอำเภอแก่งกระจานและอำเภอหนองหญ้าปล้อง มีลักษณะเป็นที่ราบสูงและภูเขาสูงชัน แล้วค่อยๆลาดต่ำมาทางทิศตะวันออก เกิดเป็นสันปันน้ำ แบ่งน้ำส่วนหนึ่งให้ไหลลงสู่ประเทศพม่าและอีกส่วนหนึ่งไหลมาทางทิศตะวันออกเป็นต้นน้ำของแม่น้ำเพชรบุรีและแม่น้ำปรางบุรี สภาพเช่นนี้ทำให้ทางทิศตะวันตกของจังหวัดเพชรบูรณ์ อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ และแร่ธาตุ แต่มีประชากรอาศัยอยู่น้อยเนื่องจากเป็นแดนกันดาร จะมีเพียงชาวกะเหรี่ยง และชาวกะเหรี่ยงที่อพยพข้ามแดนมาจากพม่าเข้ามาอาศัยเท่านั้น

๓. ลักษณะภูมิอากาศ

เนื่องจากจังหวัดเพชรบูรณ์มีลักษณะภูมิประเทศที่หลากหลาย ประกอบกับมีพื้นที่ที่อยู่ติดกับอ่าวไทยจึงได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในฤดูฝน และอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงฤดูหนาว จึงทำให้มีอากาศหนาวเย็นในช่วงเวลาดังกล่าว สำหรับช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ช่วงเดือนธันวาคม-เมษายน แบ่งฤดูกาลออกเป็น ๓ ฤดูดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ – กลางเดือนพฤษภาคม

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม – กลางเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม – กลางเดือนกุมภาพันธ์

๔. การปกครอง

จังหวัดเพชรบุรี มีรูปแบบการปกครองและการบริหารราชการแผ่นดิน ๓ รูปแบบ คือ

๑. การบริหารราชการส่วนกลาง ประกอบด้วยหน่วยงานสังกัดส่วนกลาง ซึ่งมาตั้งหน่วยปฏิบัติงานในพื้นที่ จำนวน ๘๔ ส่วนราชการ

๒. การบริหารราชการส่วนภูมิภาค

ระดับจังหวัด ประกอบด้วยส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน ๒๑ ส่วนราชการ

ระดับอำเภอ ประกอบด้วย ๘ อำเภอ (๙๓ ตำบล ๖๙๘ หมู่บ้าน) ได้แก่ อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอชะอำ อำเภอยางาย อำเภอเขาย้อย อำเภอบ้านแหลม อำเภอบ้านลาด อำเภอหนองหญ้าปล้อง และอำเภอแก่งกระจาน

๓. การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี เทศบาล ๑๒ แห่ง (เทศบาลเมือง ๒ แห่ง และเทศบาลตำบล ๑๐ แห่ง) องค์การบริหารส่วนตำบล ๗๑ แห่ง

๕. ประชากร

(ที่มา : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง)

ตามประกาศสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง จังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีประชากรจำนวน ๔๘๓,๗๑๘ คน จำแนกเป็น ชาย ๒๓๒,๘๕๓ คน หญิง จำนวน ๒๕๐,๘๖๕ คน และจำนวนครัวเรือน ๒๓๓,๕๖๑ ครัวเรือน

พื้นที่	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	บ้าน (หลังคา)
อำเภอเมืองเพชรบุรี	๔๒,๖๒๐	๔๘,๖๔๔	๙๑,๒๖๔	๓๗,๒๖๔
อำเภอเขาย้อย	๑๑,๔๘๖	๑๒,๑๑๑	๒๓,๕๙๗	๑๑,๓๙๔
อำเภอ หนองหญ้าปล้อง	๘,๒๖๕	๘,๒๔๗	๑๖,๕๑๒	๗,๒๑๔
อำเภอชะอำ	๑๐,๙๘๕	๑๑,๑๖๐	๒๒,๑๔๕	๙,๔๕๓
อำเภอยางาย	๒๓,๗๗๘	๒๕,๑๓๔	๔๘,๙๑๒	๒๐,๖๖๗
อำเภอบ้านลาด	๒๒,๙๖๗	๒๕,๑๙๔	๔๘,๑๖๑	๑๖,๔๐๐
อำเภอบ้านแหลม	๑๗,๖๗๕	๑๘,๓๒๗	๓๖,๐๐๒	๑๒,๑๒๙
อำเภอแก่งกระจาน	๑๗,๕๑๔	๑๖,๕๘๓	๓๔,๐๙๗	๑๖,๑๖๐
ท้องถิ่นเทศบาล ตำบลท่าแลง	๓,๐๗๑	๓,๒๔๙	๖,๓๒๐	๒,๒๕๕
ท้องถิ่นเทศบาลบ้านแหลม	๕,๔๕๖	๕,๘๐๗	๑๑,๒๖๓	๔,๓๑๓
ท้องถิ่นเทศบาล ตำบลบาตะบู	๒,๓๙๒	๒,๕๑๑	๔,๙๐๓	๑,๙๐๑
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลบ้านลาด	๑,๖๘๓	๑,๙๘๑	๓,๖๖๔	๑,๗๓๖
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลหนองจอก	๑,๒๘๐	๑,๔๑๓	๒,๖๙๓	๑,๐๕๖
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลท่ายาง	๑๓,๑๑๖	๑๔,๕๘๑	๒๗,๖๙๗	๑๑,๙๕๔
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลนายาง	๙,๒๐๗	๙,๘๖๕	๑๙,๐๗๒	๗,๖๓๖
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลเขาย้อย	๗,๑๘๖	๗,๘๓๖	๑๕,๐๒๒	๘,๗๑๖
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลหาดเจ้าสำราญ	๒,๓๗๕	๒,๕๗๔	๔,๙๔๙	๒,๖๗๖
ท้องถิ่นเทศบาลตำบลหัวสะพาน	๒,๗๕๘	๓,๐๙๐	๕,๘๔๘	๒,๐๗๖
ท้องถิ่นเทศบาลเมืองชะอำ	๑๙,๘๘๓	๒๒,๑๑๕	๔๑,๙๙๘	๔๘,๔๔๔
ท้องถิ่นเทศบาลเมืองเพชรบุรี	๙,๑๕๖	๑๐,๔๔๓	๑๙,๕๙๙	๑๐,๓๙๒
ยอดรวมทั้งหมด	๒๓๒,๘๕๓	๒๕๐,๘๖๕	๔๘๓,๗๑๘	๒๓๓,๕๖๑

ตารางแสดงข้อมูลเปรียบเทียบประชากรจังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗

ประชากร	พ.ศ.				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ชาย	๒๓๒,๙๑๕	๒๓๒,๙๒๗	๒๓๒,๖๐๑	๒๓๒,๘๗๒	๒๓๒,๘๕๓
หญิง	๒๔๙,๒๗๘	๒๔๙,๙๔๘	๒๕๐,๓๔๙	๒๕๐,๗๙๖	๒๕๐,๘๖๕
รวม	๔๘๒,๑๙๓	๔๘๒,๘๗๕	๔๘๒,๙๕๐	๔๘๓,๖๖๘	๔๘๓,๗๑๘
จำนวนครัวเรือน	๒๒๐,๓๖๒	๒๒๔,๕๗๐	๒๒๙,๐๙๒	๒๓๓,๕๖๑	๒๓๓,๘๓๘

๖. สถานการณ์ด้านแรงงาน

ข้อมูลแรงงานจังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ พบว่าจังหวัดเพชรบุรี มีประชากรอายุ ๑๕ ปี ขึ้นไป มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีผู้ทำงาน ๒๙๑,๙๙๖ คน ผู้ว่างงาน จำนวน ๓๘๖ คน และมี จำนวนแรงงาน (ต่างด้าว) ที่จดทะเบียนแล้ว ๒๙,๐๕๙ คน

แสดงข้อมูลการเปรียบเทียบแรงงานในจังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗

รายการ	ข้อมูล ปี พ.ศ.				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป (คน)	๔๐๒,๕๙๑	๔๐๓,๓๔๑	๔๒๑,๗๗๑	๔๒๓,๔๓๔	๔๒๓,๗๖๓
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน (คน)	๒๘๒,๕๔๗	๒๘๑,๘๐๓	๒๙๖,๒๘๓	๒๙๕,๔๖๖	๒๙๒,๓๘๒
ผู้มีงานทำ (คน)	๒๗๘,๙๙๕	๒๗๗,๖๐๘	๒๗๗,๘๔๘	๒๙๓,๒๗๕	๒๙๑,๙๙๖
ผู้ว่างงาน (คน)	๓,๕๕๒	๔,๑๙๕	๓,๔๓๕	๒,๑๙๑	๓๘๖
ผู้ทีนอกกำลังแรงงาน (คน)	๑๒๐,๐๔๓	๑๒๐,๐๔๓	๑๒๑,๕๓๘	๑๒๗,๙๘๘	๑๓๑,๓๘๑
จำนวนแรงงาน (ต่างด้าว) ที่จดทะเบียนแล้ว (คน)	๑๙,๓๗๘	๑๙,๓๘๓	๓๓,๓๐๑	๓๐,๓๙๖	๒๙,๐๕๙

๗. ความยากจน

จำนวนคนจนในเพชรบุรี "คนจนเป้าหมาย" ในเพชรบุรี คือ คนจน ที่ต้องการความช่วยเหลือเร่งด่วน เนื่องจากเป็นคนที่ได้รับการสำรวจจาก ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ที่ถูกนำมาวิเคราะห์ ด้วยดัชนีความยากจนหลายมิติว่ายากจน และอาจมา ลงทะเบียนว่าจนอีกด้วย (register-based) จาก ข้อมูลผู้ ลงทะเบียน สวัสดิการแห่งรัฐ กระทรวงการคลัง สำหรับข้อมูลปี ๒๕๖๗ เป็นการบูรณา การข้อมูลระหว่าง จปฐ ๒๕๖๖ และ บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ปี ๒๕๖๕ พบว่ามีครัวเรือนที่ได้รับการสำรวจ (จปฐ.) จำนวน ๑๐๑,๒๐๗ ครัวเรือน มีครัวเรือนที่ยากจนตามดัชนีความยากจนหลายมิติ (MPI) จำนวน ๘๔๔ ครัวเรือน โดยเป็นคนที่ได้รับการสำรวจ (จปฐ.) จำนวน ๒๗๕,๙๒๑ คน ปรากฏว่า คนจนเป้าหมายตามดัชนีความยากจนหลายมิติ (MPI) จำนวน ๖๒,๒๓๖ คน ทั้งนี้เป็น "คนจนเป้าหมาย" ในครัวเรือน ที่มีผู้ขึ้นทะเบียน บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ จำนวน ๑๔,๑๔๓ คน โดยแบ่งเป็นระดับอำเภอได้ดังนี้

แสดงข้อมูลมิติของความยากจน ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

อำเภอ	มิติของความยากจน (คน)					
	สุขภาพ	มาตรฐาน ความเป็นอยู่	การศึกษา	เศรษฐกิจ	การคุ้มครอง สังคม	รวม
เมืองเพชรบุรี	๔,๐๗๖	๑,๗๙๘	๑,๐๘๐	๑๑๒	๖๓๗	๕,๘๔๓
ชะอำ	๒๓๗	๔๖๑	๓๘๘	๖๗	๒๗๔	๑,๑๕๖
ท่ายาง	๒๗	๒๐๓	๒๑๙	๑๒๘	๗๙๑	๑,๑๑๕
เขาย้อย	๒,๑๔๖	๑๑๔	๕๐	๑๓๙	๑๕	๒,๒๖๘
บ้านแหลม	๑,๔๒๗	๕๑๒	๔๗๕	๓๘๙	๓๒๖	๒,๔๑๐
บ้านลาด	๘๓	๔๐	๑๑	๘	๐	๑๓๘
แก่งกระจาน	๑๙๒	๒๒๔	๓๕	๘๓	๖	๔๙๖
หนองหญ้าปล้อง	๖๖๓	๗๗	๐	๒	๐	๗๑๓
						๑,๔๑๔๓

หมายเหตุ คนจน ๑ คน มีปัญหาได้มากกว่า ๑ ด้าน
(ที่มา : ระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า TPMAP)

การจัดการขยะ

ปัญหาขยะมูลฝอยเป็นปัญหาสำคัญของจังหวัดเพชรบุรีที่มีผลกระทบต่อชุมชนอย่างกว้างขวางปัจจุบันการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งต้องบริหารจัดการตามศักยภาพ ของตนเอง ขาดการบูรณาการ ไม่ได้มาตรฐานตามหลักสุขาภิบาล จากการ

สำรวจข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยพบว่าปริมาณขยะที่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น (๘๔ แห่ง) ที่ต้องจัดการมีมากกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ตันต่อปี

ข้อมูลขยะจังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๖

รายการ	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (ตัน/วัน)	๔๓๘.๖๐	๔๘๗.๐๐	๔๕๔.๐๐	๕๒๘.๐๐
ขยะมูลฝอยที่กำจัดถูกต้อง(ตัน/วัน)	๑๐๓.๐๐	๑๘๖.๐๐	๒๒๐.๐๐	๒๓๖.๐๐
ขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ ประโยชน์ (ตัน/วัน)	๑๐๕.๔๐	๑๐๓.๐๐	๗๖.๐๐	๑๐๐.๐๐
ขยะมูลฝอยที่กำจัดไม่ถูกต้อง (ตัน/วัน)	๒๓๐.๒๐	๑๙๘.๐๐	๑๕๘.๐๐	๑๙๒.๐๐
ขยะมูลฝอยที่ตกค้าง (ตัน)	๓๐๑,๓๘๐	๑๙๕,๑๓๘	๑๑๒,๐๕๐	๖๘,๘๒๑

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

ภาพรวมศักยภาพของจังหวัดเพชรบุรี พบว่าด้านเศรษฐกิจนั้น จังหวัดเพชรบุรี มีศักยภาพที่โดดเด่นในด้าน การท่องเที่ยว และด้านการเกษตรกรรม ส่วนทางด้านสังคมนั้น แม้จังหวัดเพชรบุรีจะมีทุนทางสังคมสูง เช่น ภูมิปัญญา องค์กรความรู้ และประเพณีวัฒนธรรมต่างๆ

ในพื้นที่แต่กลับยังคงพบปัญหาด้านครอบครัวแตกแยก และด้านความมั่นคง ส่วนบุคคลสำหรับด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้น พบปัญหามลพิษจากภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ และ ปัญหาการบริหารจัดการน้ำทั้งในภาคเกษตร และภาคอุตสาหกรรมเป็นประเด็นสำคัญ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดเพชรบุรี ขึ้นอยู่กับภาคการผลิตที่สำคัญ ได้แก่ เกษตรกรรมอุตสาหกรรมและการค้าส่งค้าปลีก ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จากข้อมูลสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ปี พ.ศ.๒๕๖๗ (โดยมีการปรับเปลี่ยนวิธีคำนวณใหม่เป็นแบบปริมาณลูกโซ่) จังหวัดเพชรบุรี มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ๑๖ สาขาการผลิต ณ ราคาประจำปี เท่ากับ ๗๘,๖๓๐ ล้านบาท โดย ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวของจังหวัด ปี พ.ศ.๒๕๖๗ จำนวน ๑๕๖,๑๕๓ บาท/คน/ปี

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค และจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔

ภาค/จังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค และจังหวัด (ล้านบาท) Gross Regional product and Gross provincial Product (Million Baht)	ประชากร (๑,๐๐๐ คน) Population (๑,๐๐๐ persons)	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท) GPP per capita (Baht)
ภาคตะวันตก			
ราชบุรี	๑๙๒,๐๓๒	๘๑๐	๒๓๗,๐๘๑
กาญจนบุรี	๑๒๘,๔๙๙	๘๓๔	๑๕๔,๐๗๘
ประจวบคีรีขันธ์	๑๑๒,๖๐๖	๔๘๖	๒๓๑,๘๔๔
เพชรบุรี	๗๘,๖๓๐	๕๐๔	๑๕๖,๑๕๓
สุพรรณบุรี	๑๐๗,๑๔๘	๘๔๕	๑๒๖,๘๓๕
สมุทรสงคราม	๒๘,๕๖๗	๑๗๕	๑๖๔,๐๗๐

แหล่งที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตาราง มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพชรบุรี ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗

หน่วย : ล้านบาท

สาขาการผลิต	ปี พ.ศ.				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ภาคเกษตร	๑๐,๐๖๒	๙,๙๔๙	๑๑,๔๔๕	๑๐,๗๕๗	๑๐,๖๖๖
เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	๑๐,๐๖๒	๙,๙๔๙	๑๑,๔๔๕	๑๐,๗๕๗	๑๐,๖๖๖
ภาคนอกเกษตร	๖๐,๙๐๓	๖๘,๔๙๘	๖๘,๐๑๒	๖๗,๖๑๙	๖๗,๙๖๔
ภาคอุตสาหกรรม	๑๗,๙๘๙	๒๐,๐๖๐	๒๐,๖๐๕	๑๙,๔๕๒	๑๙,๙๘๒
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑,๓๓๕	๑,๘๐๐	๑,๖๒๘	๑,๖๙๘	๑,๕๕๘

สาขาการผลิต	ปี พ.ศ.				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ภาคการผลิต	๑๔,๙๗๐	๑๖,๔๖๑	๑๗,๒๑๑	๑๕,๕๗๖	๑๖,๑๘๑
การจ่ายไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และ ระบบปรับอากาศ	๑,๕๐๒	๑,๕๙๘	๑,๕๗๒	๑,๙๗๑	๒,๐๑๗
น้ำประปา กิจกรรมการบำบัดน้ำเสีย การจัดการของเสีย และ การแก้ไข	๑๘๒	๒๐๑	๑๙๕	๒๐๗	๒๒๖
ภาคบริการ	๔๒,๙๑๔	๔๒,๔๓๘	๔๗,๔๐๗	๔๘,๑๖๗	๔๗,๙๘๒
การก่อสร้าง	๓,๙๕๔	๔,๒๖๕	๕,๒๕๔	๔,๓๖๗	๓,๖๖๒
การขายส่งและการขายปลีกและการ ซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	๗,๑๓๑	๖,๕๖๕	๗,๖๗๓	๗,๗๘๖	๗,๓๔๖
การขนส่งและการเก็บรักษา	๓,๑๗๕	๓,๔๑๖	๓,๕๖๙	๓,๕๙๘	๓,๖๓๙
กิจกรรมที่พักและบริการอาหาร	๓,๕๐๗	๒,๙๔๔	๔,๒๘๘	๕,๐๖๐	๕,๙๙๙
ข้อมูลและการสื่อสาร	๙๖๐	๙๖๒	๘๐๙	๗๓๘	๖๗๗
กิจกรรมทางการเงินและการ ประกันภัย	๔,๑๘๕	๔,๐๗๙	๔,๗๙๔	๕,๐๗๔	๕,๐๐๗
กิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์	๒,๗๗๐	๒,๘๑๐	๒,๗๒๔	๒,๙๕๑	๒,๘๓๔
กิจกรรมทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์และ เทคนิค	๓๙	๓๙	๕๔	๖๙	๖๓
กิจกรรมบริการบริหารและ สนับสนุน	๓๙๗	๒๑๗	๔๖๖	๕๘๑	๗๐๔
การบริหารรัฐกิจและการป้องกัน; ประกันสังคมภาคบังคับ	๗,๒๘๘	๗,๒๑๙	๗,๖๑๘	๗,๖๘๒	๗,๗๕๓
การศึกษา	๖,๕๗๗	๖,๗๖๒	๖,๙๗๑	๗,๐๐๗	๗,๐๐๓
กิจกรรมด้านสุขภาพของมนุษย์และ งานสังคมสงเคราะห์	๒,๒๐๒	๒,๓๕๙	๒,๔๐๑	๒,๔๗๒	๒,๖๐๗
ศิลปะ บันเทิง และนันทนาการ	๒๐๕	๒๓๘	๒๘๐	๓๐๓	๓๑๙
กิจกรรมบริการอื่นๆ	๕๒๓	๕๖๒	๕๐๖	๔๘๐	๓๗๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	๗๐,๙๖๕	๗๒,๔๔๗	๗๙,๔๕๗	๗๘,๓๗๖	๗๘,๖๓๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด GPP ต่อหัว (บาท)	๑๔๑,๖๕๗	๑๔๔,๓๗๐	๑๕๘,๑๑๒	๑๕๕,๗๘๒	๑๕๖,๑๕๓
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๕๐๑	๕๐๒	๕๐๓	๕๐๓	๕๐๔

แหล่งที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ภาคการเกษตร

จังหวัดเพชรบุรีมีพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดทั้งหมด ๖,๒๒๕.๑๓๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓,๘๙๐,๗๑๑ ไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ๘๑๐,๕๕๓ ไร่ (๒๐.๘๓% ของ พื้นที่ทั้งจังหวัด) แบ่งเป็น

- พื้นที่ปลูกข้าว ๒๗๑,๗๔๒ ไร่ (๓๓.๕๓ %)
- พืชไร่ ๒๓๓,๑๕๔ ไร่ (๒๘.๗๖ %)
- พืชสวน ๒๐๘,๒๒๕ ไร่ (๒๕.๖๙ %)
- นาเกลือ ๑๘,๗๒๑ ไร่ (๒.๓๑ %)
- การเกษตรอื่นๆ ๗๘,๗๑๑ ไร่ (๙.๗๑%) ได้แก่ บ่อปลา บ่อกุ้ง ทุ่งหญ้า เลี้ยงสัตว์ ป่าไม้) โดยมีพื้นที่เกษตรกรรมในเขตชลประทาน ๔๙๑,๘๕๓ ไร่ คิดเป็น ๖๐.๖๘ %

สถานการณ์ด้านทรัพยากรการผลิตและแนวโน้ม

๑) ปริมาณน้ำภาพรวมจังหวัดเพชรบุรี ๔๔๔.๘๕๗๕ ล้าน ลบ.ม. ๕๔.๙๓ % (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗)

๒) ปริมาณน้ำฝน ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗ รวม ๑๘.๘ มม.สะสมตลอดปี (๑ มกราคม - ๑๒ กันยายน ๒๕๖๗ รวม ๓๑๒.๔ มม.)

๓) ความต้องการใช้น้ำในเขตชลประทานของจังหวัด จำแนกออกเป็น ๔ ด้าน (ข้อมูล ปี ๒๕๖๗)

- อุปโภคบริโภค ๔๗๐.๒๓๕ ล้าน.ลบ.ม.
- ระบบนิเวศน์ ๑๙๙.๙๘๕ ล้าน.ลบ.ม.
- เกษตรกรรม ๖๖.๑๘๗ ล้าน.ลบ.ม.
- อุตสาหกรรม ๖๖.๕๖๗ ล้าน.ลบ.ม.

๔) การใช้ประโยชน์และความเหมาะสมของดินเพื่อการเพาะปลูก

- พื้นที่ทำการเกษตรที่เหมาะสม จำนวน ๑,๒๐๙,๖๔๘.๐๙๖ ไร่
- พื้นที่ทำการเกษตรที่ไม่เหมาะสม จำนวน ๗๑๕,๖๓๖.๕๔๑ ไร่

ภาคอุตสาหกรรม

จังหวัดเพชรบุรีเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพเหมาะสมที่จะเป็นศูนย์กลาง การพัฒนาอุตสาหกรรมในด้านต่างๆ ในภูมิภาคตะวันตก เนื่องจากมีความพร้อมทุกด้านไม่ว่าจะเป็นด้านวัตถุดิบ แรงงาน และทำเลที่ตั้ง ซึ่งอยู่ใกล้กรุงเทพฯ โดยเฉพาะอำเภอเขาชัย้อย ซึ่งมีโรงงานอุตสาหกรรมสำคัญๆมาก และอยู่ห่างจาก กรุงเทพฯ เพียง ๘๐ กิโลเมตร

จังหวัดเพชรบุรีมีโรงงานอุตสาหกรรมทั้งสิ้นจำนวน ๕๕๕ โรงงาน ประกอบด้วย

๑. โรงงานที่แจ้งประกอบกิจการแล้ว จำนวน ๔๖๑ โรงงาน เงินลงทุน ๖๓,๕๐๓ ล้านบาท
คนงานรวม ๒๕,๘๕๗ คน

โรงงานจำพวกที่ ๒	จำนวน ๙ โรงงาน
โรงงานจำพวกที่ ๓	จำนวน ๔๕๒ โรงงาน
รวมทั้งสิ้น	จำนวน ๔๖๑ โรงงาน

๒. โรงงานที่ยังไม่แจ้งประกอบกิจการ จำนวน ๗๙ โรงงาน เงินลงทุน ๑๐,๒๖๖ ล้านบาท
คนงานรวม ๒,๕๔๖ คน

๓. โรงงานที่หยุดประกอบกิจการชั่วคราว จำนวน ๑๕ โรงงาน เงินลงทุน ๔๐๙ ล้านบาท
คนงานรวม ๓๕๒ คน

ตารางแสดงจำนวนโรงงานในแต่ละอำเภอ

ที่	อำเภอ	จำนวน โรงงาน (โรงงาน)	คนงานรวม (คน)	เงินทุนรวม (บาท)	จำนวนแรงงาน (แรงงาน)
๑	เขาย้อย	๑๙๓	๓๔,๖๑๘,๔๖๘,๓๔๗	๑๗,๐๙๗	๑,๐๗๖,๙๖๖.๒๓
๒	ชะอำ	๙๗	๑๖,๘๑๐,๘๔๒,๒๔๕	๑,๘๑๗	๒๙๑,๒๓๓.๑๔
๓	ท่ายาง	๖๔	๒,๒๘๘,๘๙๐,๐๐๐	๙๙๙	๘๑,๙๘๓.๒๓
๔	เมืองเพชรบุรี	๕๑	๒,๓๖๒,๔๗๔,๖๕๐	๑,๔๖๙	๒๓,๒๗๑.๕๔
๕	บ้านลาด	๒๐	๓,๗๙๐,๗๒๗,๒๐๐	๒๔๗	๑๒,๑๐๘.๘๗
๖	หนองหญ้าปล้อง	๑๗	๑,๔๕๐,๘๘๙,๑๙๓	๒๙๘	๔๔,๘๘๖.๘๕
๗	บ้านแหลม	๑๕	๑,๙๖๑,๖๐๐,๐๐๐	๙๘๕	๒๕,๕๕๓.๑๓
๘	แก่งกระจาน	๔	๒๑๙,๖๑๐,๐๐๐	๔๗	๕๓,๒๗๒.๘๔
รวม		๔๖๑	๖๓,๕๐๓,๕๐๑,๖๓๕	๒๒,๙๕๙	๑,๖๐๙,๒๖๖

ตารางแสดงสถานประกอบการที่มีเงินลงทุนสูงสุด ๕ ลำดับ

ที่	ผู้ประกอบการ	เงินทุนรวม	คนงาน รวม
๑	บริษัท ชลประทานซีเมนต์ จำกัด (มหาชน)	๕,๑๔๐,๐๐๐,๐๐๐	๖๖
๒	บริษัท สยามคราฟท์อุตสาหกรรม จำกัด	๓,๔๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๖
๓	บริษัท ไวส์วูดส์ จำกัด	๒,๒๗๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๓๕
๔	บริษัท แมกโนเลีย โฮม เพอร์นิชชิง (ไทยแลนด์) จำกัด	๑,๙๖๐,๐๐๐,๐๐๐	๑,๔๒๐
๕	บริษัท ซุปเปอร์ เอนเนอร์ยี กรุป จำกัด	๑,๙๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๙

ตารางแสดงประเภทโรงงานที่มีเงินลงทุนสูง จำนวนสูงสุด ๕ ลำดับ

ที่	ประเภทโรงงาน	จำนวน โรงงาน	คนงาน รวม	เงินทุนรวม
๑	การผลิตพลังงานไฟฟ้าจาก พลังงานแสงอาทิตย์ ยกเว้นที่ ติดตั้งบนหลังคา ดาดฟ้า หรือส่วนหนึ่งส่วนใดบนอาคารซึ่ง บุคคลอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้โดยมีขนาดกำลังการผลิตติดตั้ง สูงสุดรวมกันของแผงเซลล์แสงอาทิตย์ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลวัตต์	๕๙	๑,๑๒๘	๒๐,๕๙๘,๕๒๐,๑๗๒
๒	การทำซีเมนต์ ปูนขาว หรือปูนปลาสเตอร์	๑	๖๖	๕,๑๔๐,๐๐๐,๐๐๐
๓	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับการคัดแยกหรือฝักรวมสิ่งปฏิกูล หรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีลักษณะและคุณสมบัติตามที่ กำหนดไว้ใน กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๓๕) ออกตาม ความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๓๕	๘	๒๐๒	๓,๘๔๐,๑๕๐,๐๐๐
๔	การทำอาหารผสมหรืออาหารสำเร็จรูปสำหรับเลี้ยงสัตว์	๑๑	๘๐๘	๒,๔๐๘,๖๗๖,๕๗๑
๕	การทำไม้วีเนียร์ หรือไม้อัดทุกชนิด	๒	๒๔๕	๒,๓๒๒,๐๐๐,๐๐๐

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

- ระบุทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด ผลิตภัณฑ์ศักยภาพ (Product Champion) ของจังหวัด

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของจังหวัดที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ กลุ่มจังหวัดเน้นตำแหน่งที่จังหวัดเพชรบุรีมีรายได้ที่เติบโตสูงขึ้น มีการกระจายรายได้ อย่างเป็นธรรม เป็นเมืองที่น่าอยู่ สิ่งแวดล้อมดี เป็นเมืองที่มีความสมบูรณ์ของอาหาร การกิน และเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรสร้างสรรค์และ มินิวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมชุมชนเข้มแข็ง ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ประชาชนมีศักยภาพในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองรับการเปลี่ยนแปลงของประเทศ และ นานาชาติ เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับประเทศและนานาชาติ จึงได้กำหนดจุดยืนและตำแหน่งการพัฒนา (Positioning) กำหนดจุดยืนและตำแหน่ง การพัฒนา Positioning) ของจังหวัดไว้ดังนี้

๑) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ)

๒) เกษตรและประมงชายฝั่ง

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“เพชรบุรีเมืองต้นแบบศาสตร์พระราชา น่าอยู่ น่ากิน น่าเที่ยว สู่มืองสร้างสรรค์ระดับ สากล อย่างยั่งยืน”

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจแบบครบวงจรจากฐานการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยวและการเกษตร สู่ความมั่งคั่งยั่งยืนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

๒. การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชน พึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืนด้วยศาสตร์พระราชา

๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๔. การพัฒนาแบบมีส่วนร่วมสู่เมืองสร้างสรรค์ระดับสากล ด้วยทุนทางศิลปะ วัฒนธรรม การท่องเที่ยว บนฐานทรัพยากร อัตลักษณ์ของท้องถิ่น

ศักยภาพของพื้นที่

๑) ด้านการเกษตร สำหรับในภาคอุตสาหกรรมต่อยอดการพัฒนาเป็นเกษตรแปรรูป หรือ ดำเนินการเพิ่มมูลค่าผลผลิตด้านการเกษตร ประมง โดยการส่งเสริม สนับสนุน ให้เกษตรกร เป็นผู้ประกอบการ หรือส่งเสริมให้ผู้ประกอบการนำวัตถุดิบที่สำคัญของจังหวัดนำไป แปรรูปครบวงจร เป็นอาหารสำเร็จรูป จังหวัดเพชรบุรีเป็นเมืองน่ากินเพื่อให้มี ความสมบูรณ์และมั่นคงในด้านอาหาร อันจะนำมาซึ่งการเป็นเมืองน่าอยู่ สามารถทำให้ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพิ่มขึ้นด้วย อีกทั้งผลิตภัณฑ์อาหาร ยังสนับสนุน เชื่อมโยง ด้านการท่องเที่ยวที่จะสามารถทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้นอีกทาง หนึ่งด้วย

๒) ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับโรงงานอุตสาหกรรม มีแนวทางการพัฒนา โดยการส่งเสริมให้โรงงานอุตสาหกรรมที่มีอยู่เดิมมีธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้เป็น โรงงานอุตสาหกรรมสีเขียว (Green industry) สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมตั้งใหม่ ให้คำนึงถึงผังเมืองของจังหวัด และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่จะให้ความคิดเห็นใน การพิจารณาอุตสาหกรรม

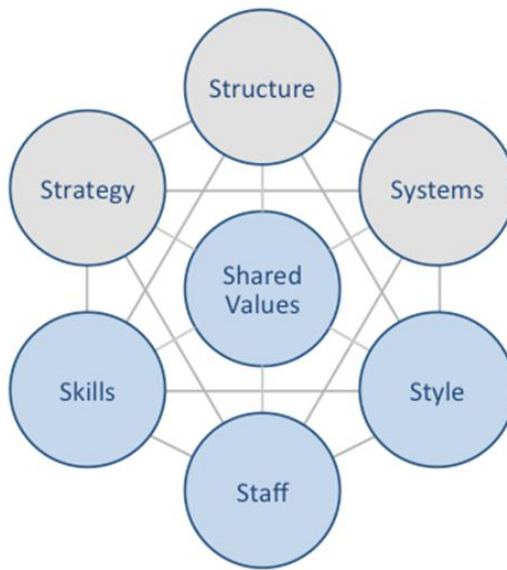
- การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors)

การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) เป็นการวิเคราะห์ ๒ บริบท ได้แก่

๑) การวิเคราะห์องค์กร (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี) โดยใช้หลักการ The McKinsey ๗S Framework ใน ๗ มิติ ได้แก่ โครงสร้างองค์กร/กลยุทธ์/การบริหารจัดการ/บุคลากร/ทักษะ/ระบบการทำงาน และค่านิยมร่วม

๒) การวิเคราะห์ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรมในจังหวัดเพชรบุรีซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

รูป The McKinsey ๗S Framework

การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors)

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๑. Structure (โครงสร้างองค์กร)	
S๑. มีโครงสร้าง กระบวนการทำงาน และกลไกการบริหารงานอย่างชัดเจนโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ โดยการยึดหลักส่งเสริมจริยธรรมธรรมาภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ S๒. มีสถาบันเครือข่ายที่มีความคล่องตัวและมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน	W๑. โครงสร้างอัตรากำลังพื้นที่ต่างจังหวัดไม่สมดุลกับภาระงาน W๒. ความซ้ำซ้อนของงานและโครงสร้างการทำงานที่แยกขาดจากกัน ทำให้ผู้รับบริการต้องติดต่อหลายฝ่าย W๓. แต่ละหน่วยงานในจังหวัดมีภารกิจแตกต่างกัน ภารกิจหลักของบางหน่วยงาน ไม่เกี่ยวข้องกับด้านอุตสาหกรรม

จุดแข็ง	จุดอ่อน
๒. Strategy (กลยุทธ์)	
S๗. มีการติดตามการทำงานของเจ้าหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ S๘. มีนโยบายการทำงานที่ชัดเจน ทุกคนรับทราบ และถือปฏิบัติ S๙. ใช้ช่องทางการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้เกิดความสะดวกและรวดเร็ว S๑๐. มีการทบทวนแผนปฏิบัติการอุตสาหกรรมด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดทุกปี S๑๑. มีการปรับเปลี่ยนแผนตามความเหมาะสม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้	W๔. ขาดความสามารถในการบริหารจัดการ การขับเคลื่อนงาน และขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคประชาชน ในเรื่องระบบโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์ W๕. พึ่งพาแรงงานต่างด้าวสูง ส่งผลต่อสภาพแวดล้อมในชุมชน W๖. อุตสาหกรรมแปรรูปด้านเกษตรยังมีอยู่น้อย W๗. ขาดการส่งเสริมด้านการตลาด ผลิตภัณฑ์แล้วไม่มีที่จำหน่าย W๘. ระบบ industry ของกระทรวงไม่เสถียรลุ่มบ่อ
๓. Style (รูปแบบการบริหารจัดการ)	
S๑๒. ให้บริการอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูงครอบคลุมงานบริการทุกประเภทของกระทรวงอุตสาหกรรม S๑๓. การดำเนินการตามภารกิจของสำนักงานฯ มีขั้นตอนและผู้รับผิดชอบชัดเจน สามารถดำเนินการตามภารกิจได้บรรลุวัตถุประสงค์ S๑๔. การปฏิบัติราชการรูปแบบต่าง ๆ เช่น เลิศรัฐ, GECC เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน	W๑๕. ขาดความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนงบประมาณในกรณีเกิดปัญหาเร่งด่วน หรือในกรณีมีนโยบายใหม่ๆ ซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้งบประมาณ
๔. Staff (บุคลากร/สมาชิกภายในองค์กร)	
S๑๕. บุคลากรมีพื้นฐานการศึกษาดี S๑๖. มีการพัฒนาองค์ความรู้ขึ้นพื้นฐานที่จำเป็นให้บุคลากรในองค์กรอย่างต่อเนื่อง S๑๗. มีบุคลากรรุ่นใหม่ที่มีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสามารถปรับตัวเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว	W๑๖. บุคลากรส่วนหนึ่งมีการจัดจ้างแบบอัตราจ้างชั่วคราว ซึ่งอาจทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง W๑๗. ระบบถ่ายทอดองค์ความรู้ประสบการณ์จากรุ่นสู่รุ่น(ระบบบ่มเพาะ) ยังไม่มีประสิทธิภาพ W๑๘. บุคลากรยังขาดขวัญและกำลังใจ
๕. Skill (ทักษะ)	
S๑๘. บุคลากรในสำนักงานมีประสบการณ์ในการทำงานทำให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ S๑๙. มีการปรึกษาหารือในด้านการปฏิบัติงาน หรือการประชุมย่อยเป็นประจำ S๑๑๐. หัวหน้าส่วนราชการมีการมอบหมายงานที่ชัดเจนและมีการปรึกษาหารือกับเจ้าหน้าที่	W๑๑๑. ข้าราชการมีการโยกย้ายบ่อยส่งผลกระทบต่อความต่อเนื่องของงานและการจัดการความรู้ และติดต่อประสานงาน W๑๑๒. ลูกจ้างเหมาของสำนักงานฯ ไม่มีสวัสดิการและความมั่นคง

จุดแข็ง	จุดอ่อน
S๑๗. กฎหมายให้อำนาจ เจ้าหน้าที่ภาครัฐเพื่อดำเนินการตามภารกิจ (มีกฎหมายรองรับ)	W๑๕. ขาดเจ้าหน้าที่ด้านสารสนเทศโดยเฉพาะ ทำให้ขาดความคล่องตัวในกรณีประสบปัญหาที่เกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศ W๑๖. ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ ต้องรับผิดชอบงานหลายด้าน
๖. System (ระบบการทำงาน)	
S๑๘. มีคู่มือในการปฏิบัติงาน S๑๙. มีการจัดทำแผนการดำเนินงานและแผนงานใช้งบประมาณล่วงหน้า S๒๐. มี พ.ร.บ. การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำให้เป็นกรอบในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ S๒๑. มีการทำงานที่เป็นระบบ ตามโครงสร้างการบริหารงาน S๒๒. มีการมอบอำนาจการทำงาน ทำให้เกิดคล่องตัวในการปฏิบัติงานมากขึ้น	W๑๗. การมีระบบการทำงานที่มากเกินไปทำให้ขาดความคล่องตัว และล่าช้า W๑๘. กฎหมายซ้ำซ้อน เป็นภาระให้แก่ผู้ประกอบการ ก่อให้เกิดความขัดแย้งในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดช่องว่างให้เกิดการใช้อำนาจในทางมิชอบ W๑๙. การพึ่งพาการทำงานของที่ปรึกษา และการถ่ายทอดองค์ความรู้จากที่ปรึกษา W๒๐. โครงข่ายเชื่อมโยงระบบงาน และฐานข้อมูล ยังไม่ได้เชื่อมโยงข้อมูลให้เป็นระบบเดียวกัน ทั้งกระทรวงและสถาบันที่เกี่ยวข้อง W๒๑. ขาดการบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐ ท้องถิ่น ภาคเอกชน และสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ทำให้การขับเคลื่อนโครงการต่าง ๆ ขาดความต่อเนื่องและความเชื่อมโยง ทั้งด้านการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม แรงงาน และข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้อง W๒๒. การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐ ไปสู่ผู้ประกอบการ ยังไม่ครอบคลุม และไม่ทั่วถึง W๒๓. เจ้าหน้าที่ของ อปท. ยังขาดการบูรณาการ และเข้าใจในเรื่องการใช้กฎหมายส่วนภูมิภาค และส่วนกลาง
๗. Shared Value (ค่านิยมร่วม)	
S๒๓. มีการนำค่านิยมของกระทรวงอุตสาหกรรมมาเป็นค่านิยมร่วมกันของสำนักงานฯ	W๒๔. ยังไม่สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ W๒๕. ข้อมูลพื้นฐานแต่ละหน่วยงานยังไม่ได้เชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการบูรณาการในการพัฒนา W๒๖. ขาดภาคี/องค์กร ที่ร่วมมือแก้ไขปัญหา และสนับสนุนชุมชนอย่างแท้จริง

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

สำหรับปัจจัยภายนอกนั้น เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

รูปมิตการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

สำหรับปัจจัยภายนอกนั้น เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

โอกาส	อุปสรรค
๑. Political (การเมือง/นโยบาย/กฎเกณฑ์/กฎหมาย)	
๐๑. ทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศไทยสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ๐๒. รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมอย่างเป็นรูปธรรม ๐๓. รัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมธุรกิจ SMEs ในประเทศ ส่งผลให้มียกย่องปริมาณสนับสนุนทำให้ SMEs สามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง ๐๔. รัฐบาลมีนโยบายการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่และการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ	T๑. นักลงทุนยังขาดความเชื่อมั่นจากความมั่นคงของการเมืองภายในประเทศ T๒. บริการของรัฐในด้านต่างๆ เพื่อการสนับสนุนการค้า การลงทุน ยังเป็นแบบตั้งรับ ระบบฐานข้อมูลต่างๆ ในการสนับสนุนที่ธุรกิจยังไม่สมบูรณ์ T๓. ขาดการวางแผนการจัดการโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่เขตส่งเสริมอุตสาหกรรม T๔. การเปลี่ยนแปลงนโยบายรัฐบาล อาจส่งผลกระทบต่อความต่อเนื่องของโครงการต่างๆ T๕. ความไม่แน่นอนทางการเมือง อาจส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจ และการลงทุนในจังหวัด

โอกาส	อุปสรรค
0๕. ได้รับการประกาศเป็นเมืองสร้างสรรค์ ด้านอาหารของ UNESCO 0๖. นโยบายผู้ว่าราชการจังหวัด สนับสนุน ด้านการท่องเที่ยว อาหาร ขนมหวาน การลงทุน (โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ) 0๗. นโยบาย BCG Model ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว สอดคล้องกับศักยภาพของจังหวัด	T๖.กฎหมายที่เข้มงวด เช่น กฎหมายสิ่งแวดล้อม กฎหมายแรงงาน อาจเป็นอุปสรรค และเพิ่มต้นทุนการดำเนินงาน
๒. Economic (เศรษฐกิจ)	
0๘. ระบบรางคู่และรถไฟความเร็วสูง (โครงการรถไฟรางคู่ ช่วง นครปฐม – หัวหิน ระยะทาง ๑๖๔ กิโลเมตร) คาดว่าจะก่อสร้างแล้วเสร็จและเปิดให้บริการในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ทางระดับของกรมทางหลวงจาก กรุงเทพฯ ซึ่งจะช่วยให้การคมนาคมขนส่งสู่จังหวัด เพชรบุรี สะดวกยิ่งขึ้น ท่าเรือเฟอร์รี่ที่อำเภอหัวหิน เชื่อมฝั่งตะวันออกจากจังหวัดชลบุรี อำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น 0๙. อยู่ใกล้เคียงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีด้านสิ่งขร จะยกระดับเป็นด่านตรวจคนเข้าเมืองถาวรซึ่งจะสามารถเชื่อมโยงการคมนาคมสู่ประเทศเมียนมาร์ได้เป็นอย่างดี 0๑๐. มีแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตร และประมงที่มีคุณภาพดี เช่น ข้าว มะนาว กล้วยหอมทอง มันสำปะหลัง เปลือกทะเล อาหารทะเลต่างๆ ทั้งทางธรรมชาติ และการเพาะเลี้ยง ปศุสัตว์ โคเนื้อ ไก่ ไก่สุกร 0๑๑. อาหารและเครื่องดื่ม เป็นอุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในปัจจุบันและยังคงมีศักยภาพสูงต่อไป โดยมีมูลค่าการส่งออกรวมสูงเป็นอันดับ ๒ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ กำหนดให้พัฒนาการเกษตรสู่ความเป็นเลิศด้านอาหาร 0๑๒. พื้นที่เศรษฐกิจ (เขาย้อย) 0๑๓. โลจิสติกส์ (มีการขยายทางยกระดับพระราม ๒) 0๑๔. มีตลาดกลางการเกษตร 0๑๕. มีผลิตภัณฑ์ GI มะนาว ชมพูเพชรสายรุ้ง น้ำตาลโตนด ขนมหม้อแกง 0๑๖. กลุ่มสหกรณ์การเกษตร มีความเข้มแข็ง 0๑๗. เป็นพื้นที่อุตสาหกรรมประมงทะเล	T๗. ภาคเกษตรยังไม่เชื่อมโยงองค์ความรู้ของภาคอุตสาหกรรม T๘. ข้อจำกัดในด้านกฎหมายที่สร้างหรือสนับสนุนในด้านการตลาดและการผลิต (SMEs, MICRO SMEs) T๙. ต้นทุนในการเก็บผลผลิตสูง T๑๐. ขาดการพัฒนามาตรฐานและคุณภาพของสินค้าเกษตรแปรรูป เพื่อยกระดับสินค้ารองรับการเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ T๑๑. กลุ่มผู้ประกอบการ SME/ OTOP บางส่วนยังขาดความเข้มแข็ง T๑๒. ขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะฝีมือที่จะเข้าสู่สถานประกอบการ/โรงงานในพื้นที่ T๑๓. ต้นทุนพลังงาน และวัตถุดิบสูงขึ้น T๑๔. การปรับภูมิทัศน์ที่ไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของพื้นที่ เช่น การทำเขื่อนกันคลื่นแบบขั้นบันไดบริเวณริมชายหาดทะเล

โอกาส	อุปสรรค
๐๑๘. เป็นจังหวัดที่ส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว มีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลาย	
๓. Social (สังคมและวัฒนธรรม)	
๐๑๙. การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ของประชาชนมีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้มีการเข้าถึงผู้บริโภคได้ง่ายขึ้นและต้นทุนขายลดลง ๐๒๐. ต้นทุนทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีความหลากหลาย ๐๒๑. ระบบสวัสดิการ และ เครือข่าย ผู้สูงอายุ	T๑๕. โรงไฟฟ้าจากขยะชุมชน มีชาวบ้านคัดค้าน T๑๖. ขาดการสื่อสารและความเข้าใจให้กับชุมชนในการอยู่ร่วมกับอุตสาหกรรมด้านพลังงาน T๑๗. ขาดแรงงานภาคอุตสาหกรรม ต้องใช้แรงงานต่างด้าวประเทศเมียนมาร์แรงงานมีฝีมือ ด้านเทคโนโลยี และ AI T๑๘. ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทย ช่องว่างระหว่างกลุ่มคนขยายตัวเพิ่มขึ้นซึ่งนำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ T๑๙. ค่านิยมทางการศึกษาที่สูงขึ้น มุ่งเน้นสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ส่งผลให้มีแรงงานที่มีฝีมือ ไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด T๒๐. โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย T๒๑. แรงงานต่างด้าวขาดทักษะฝีมือแรงงานมีฝีมือ ด้านเทคโนโลยี และ AI
๔. Ecological Environment (สิ่งแวดล้อม)	
๐๒๒. มีการสนับสนุนอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและชุมชนอุตสาหกรรมตอบรับ ๐๒๓. ภาครัฐสนับสนุนอุตสาหกรรมสีเขียว ๐๒๔. กลุ่มป่าแก่งกระจานได้การขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก ๐๒๕. สถานประกอบการ/โรงงานที่อยู่ในพื้นที่ อ.เขาย้อย ได้รับสิทธิประโยชน์ของ BOI มากกว่าพื้นที่อื่น	T๒๒. ขาดการจัดการทรัพยากรน้ำ (การจัดการน้ำในภาคอุตสาหกรรม) T๒๓. ปัญหาขยะที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในขณะที่ยังไม่สามารถสร้างสถานที่กำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะปริมาณขยะจากภาคการท่องเที่ยว รวมถึงขยะลักษณะมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม (ขยะชุมชน) T๒๔. ผู้ประกอบการขาดการรับผิดชอบต่อสังคมทำให้เกิดมลพิษจากสิ่งแวดล้อม T๒๕. ขาดองค์ความรู้ในการจัดการขยะอุตสาหกรรมที่ถูกต้อง เพื่อไม่ให้ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม T๒๖. Industry ระบบที่ให้คีย์เรื่องการจัดการของเสียยังไม่เสถียรพบปัญหาบ่อย

โอกาส	อุปสรรค
๕. Technology (เทคโนโลยี)	
O๒๖. เทคโนโลยีสมัยใหม่ ช่วยลดต้นทุนในการผลิตและการบริหารจัดการ O๒๗. ประชาชนให้ความสนใจเรื่องสุขภาพและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการปรับปรุงกระบวนการผลิตสินค้าเพื่อให้สินค้าเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค O๒๘. การนำเทคโนโลยีมาใช้เพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ O๒๙. เทคโนโลยี AI, IoT, Automation ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุน O๓๐. การพัฒนานวัตกรรม สร้างมูลค่าเพิ่ม และความสามารถในการแข่งขัน	T๒๗. โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศไม่เข้มแข็ง มีการลงทุนวิจัยและพัฒนาอยู่ในระดับต่ำ T๒๘. สกุลเงินดิจิทัล นำมาใช้ในการแลกเปลี่ยนมีความผันผวน มูลค่าลดลงมากกว่า ๗๕% T๒๙. การนำงานวิจัย จากสถาบันการศึกษา มาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ยังมีน้อย T๓๐. ระบบบริการออนไลน์ยังไม่เสถียร
๖. Stakeholders (ลูกค้า/ผู้รับบริการ)	
O๓๑. อุตสาหกรรมมีการรวมกลุ่มชัดเจนขึ้น ทำให้สามารถทราบถึงความต้องการของผู้ประกอบการง่ายขึ้น O๓๒. ผู้ประกอบการมีความรู้มากขึ้น มีความเข้าใจในการประกอบกิจการของตนมากขึ้น O๓๓. ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติงานของหน่วยงานรัฐมากขึ้น O๓๔. ผู้ประกอบการร่วมมือในการพัฒนาอุตสาหกรรม, ให้ข้อมูลเชิงลึก, มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย O๓๕. ชุมชนสนับสนุนการจ้างงานในพื้นที่, พัฒนาเศรษฐกิจฐานราก	T๓๑. น้ำประปา น้ำดิบ(น้ำบาดาล) ขาดแคลน ขาดแคลน น้ำที่ใช้ในการอุตสาหกรรม ผู้บริโภคและชุมชนที่ขยายตัวตามอุตสาหกรรม เข้าย่อย Calcom มีพจน.มากกว่า ๒,๐๐๐ คน ต้องการใช้น้ำมากขึ้น T๓๒. ระบบน้ำชลประทาน(การบริหารจัดการ) ยังไม่เพียงพอ T๓๓. ประชาชนในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีมีทัศนคติที่ไม่อยากเปลี่ยนแปลงตัวเองไปจากสภาพแวดล้อมเดิม ที่เคยอาศัยอยู่ และไม่ปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลก T๓๔. ขาดการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจต่อประชาชนในเรื่องพื้นที่การตั้งโรงงาน อุตสาหกรรมซึ่งนำมาสู่การร้องเรียน คัดค้านการลงทุนด้านอุตสาหกรรม T๓๕. ชุมชนกังวลเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม, คุณภาพชีวิต

(๓) TOWS Matrix

จากการวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี สามารถนำมาจัดทำมาตรการเชิงกลยุทธ์ได้ดังนี้

TOWS Matrix

มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการเชิงปรับปรุง (W-O)
SO๑. ยกกระตือรือร้นการท่องเที่ยวสู่ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ป่าเขา การท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Tourism) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้การท่องเที่ยวเชิงนิเวศป่าเขา และการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวัฒนธรรมเชื่อมโยงทั่วทั้งจังหวัดกลุ่มจังหวัด และนานาชาติ (S๗,O๔) SO๒. การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการการท่องเที่ยวรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวระดับพรีเมียม และนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่มทั้งครอบครัวผู้สูงอายุ เพื่อสุขภาพ (S๒,O๓) SO๓. เสริมสร้างความพร้อมของจังหวัดให้มีศักยภาพในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้จากโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริอย่างครบวงจร (S๒,O๑) SO๔. พัฒนาการคมนาคม โครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดเชื่อมโยงการเติบโตของการคมนาคมและโลจิสติกส์ตามนโยบายของรัฐบาล ทั้งทางบก ทางน้ำทางอากาศ (S๒,O๒) SO๕. ยกกระตือรือร้นการลงทุนของจังหวัดรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยว การเปิดประชาคมอาเซียน และการขยายตัวของเมืองหลวงและปริมณฑล (S๒,O๒) SO๖. เพิ่มคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาเชื่อมโยงโอกาสทางการตลาดจากการท่องเที่ยว การค้าขายกับกลุ่มจังหวัด การเชื่อมโยงกับการเปิดประชาคมอาเซียน (S๒,O๕)	WO๑. พัฒนาขีดความสามารถทางการท่องเที่ยวของบุคลากร ชุมชนเพื่อรองรับการเติบโตทางการท่องเที่ยวในระดับคุณภาพและนานาชาติ (W๒,W๔, O๑,O๒) WO๒. ปรับระบบการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัด ด้วยกลไกของเทคโนโลยีและระบบการตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแบบครบวงจร (W๒, O๕) WO๓. จัดระเบียบเมือง ปรับภูมิทัศน์เมือง แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดให้มีความสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย รองรับบริการเป็นเมืองบริการเมืองท่องเที่ยวที่สวยงาม (W๖, O๑) WO๔. เพิ่มคุณค่าของผลผลิตทางการเกษตรและขีดความสามารถทางการเกษตรของเกษตรกรกลุ่มเกษตรกรด้วยกระบวนการรวมกลุ่มและการเรียนรู้การจัดการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และนโยบายการสร้างสรรค์นวัตกรรมของรัฐบาล (W๑, O๕) WO๕. การพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ของเยาวชน พร้อมสร้างทัศนคติใหม่ในการสร้างทักษะชีวิตที่สามารถพึ่งตนเองทางความรู้และการใช้ชีวิตด้วยการประสานผ่านนโยบายการปฏิรูปประเทศ การจัดระเบียบสังคมและการพัฒนาการศึกษา (W๔, O๓) WO๖. ปรับระบบการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารการตลาดการท่องเที่ยวของจังหวัด ด้วยกลไกของเทคโนโลยีและระบบการตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแบบครบวงจร (W๖, O๕)

มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการเชิงปรับปรุง (W-O)
	WO๗. เสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชน สร้างงานอาชีพแก่ประชาชน ที่เชื่อมโยงกับการเติบโตของการท่องเที่ยวและการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัดจังหวัด (W๖, O๒) WO๘. การพัฒนาการจัดการปัญหาความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและการเพิ่มประสิทธิภาพในการรับมือปัญหาภัยแล้ง และภัยทางธรรมชาติ (W๗, O๔) WO๙. การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารและการบริการของรัฐรองรับการเติบโตของจังหวัดและการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ (W๓, O๑) Wo๑๐. เพิ่มการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ในจังหวัด (W๒๒,O๑๘)

มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการหลีกเลี่ยง (W-T)
ST๑. พัฒนาระบบการจัดการ และการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดคุณค่า และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างยั่งยืน จากการมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นหลักเป็นสำคัญตลอดทั้งต้นน้ำ กลางน้ำปลายน้ำ มุ่งเน้นความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (S๓,T๔) ST๒. เสริมสร้างหลักประกันทางสังคมให้มีความเข้มแข็งด้วยกลไกทางศาสนาวัฒนธรรมและวิถีชุมชน พร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทางภายนอก และการคุกคามจากภายนอก (S๒,T๓) ST๔. ส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการเกษตรเพื่อการพึ่งตนเองและความมั่นคงทางอาหารที่ยั่งยืน (S๕,T๒) ST๕. พัฒนาตัวสินค้าเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขัน ด้านการตลาดผ่านการเรียนรู้ผ่านโครงการพระราชดำริเพื่อเพิ่มภูมิคุ้มกันต้านทานปัจจัยการผลิตและการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางการเกษตร (S๔,T๒)	WT๑ โครงการระยะยาว ๓-๕ ปีด้านการบริหารจัดการน้ำ การสร้างแหล่งกักเก็บน้ำถาวร และการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และการบูรณาการร่วมกันทั้งภาครัฐและภาคเอกชนด้านการปฏิรูปการจัดการพื้นที่การเชื่อมโยงข้อมูลด้านอุตสาหกรรมและชุมชน (W๖,T๔) WT๒. ส่งเสริมการผลิตที่ปลอดภัยให้สินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูปได้มาตรฐาน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (W๓,T๒) WT๓. เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง เป็นเมืองสร้างสรรค์ ด้านอาหาร (Gastronomy) (W๒๕,T๑๐)

มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการหลีกเลี่ยง (W-T)
ST๖. ส่งเสริมการใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการเรียนรู้จากหลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผ่านโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเพื่อการรับมือกับวิกฤตทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่กระทบต่อจังหวัด (S๖,T๔) ST๗. การบูรณาการความร่วมมือของภาคีทุกภาคส่วนเพื่อการจัดการปัญหาที่คุกคามต่อปัญหาสุขภาพของชุมชนผ่านเครือข่ายในระดับหมู่บ้านชุมชน และการประสานงานอย่างใกล้ชิด ของการประสานแบบเชิงรุก ตามนโยบายการขับเคลื่อนของจังหวัดในทุกระดับ (S๖,T๓) ST๘. ส่งเสริมการสร้างและขยายระบบสวัสดิการชุมชน สวัสดิการสังคม เพื่อร่วมสร้างสังคมเมืองเพชรบุรีน่าอยู่สุขภาวะดี (S๓,T๓)	

(๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

จากการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อทบทวนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด และการประชุมต่างๆ ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรีจัดขึ้น เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุมทุกภาคส่วน ประกอบด้วย หน่วยงานราชการ หน่วยงานภาคเอกชน ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมและการเหมืองแร่ วิชาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิชาหกิจชุมชน ประชาชน/ผู้บริโภค ชุมชน และสถานศึกษาในพื้นที่ จึงได้รับทราบความคาดหวังของผู้รับบริการ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
๑.โรงงานอุตสาหกรรม	- มีนโยบาย/แนวทาง/มาตรการ/แผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ที่เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน - กระบวนการออกใบอนุญาตมีความรวดเร็ว เป็นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด - แก้ไขปัญหากฎหมายผังเมืองให้เอื้อต่อการประกอบกิจการโรงงานมากขึ้น - ผลักดัน/ช่วยแก้ไขปัญหาลาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะการขาดแคลนแรงงานฝีมือ - มีสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและข้อมูลเตือนภัยที่ถูกต้อง ทันเวลา และสถานการณ์

๒. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)	- พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในเชิงธุรกิจได้ในระดับสากล - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - เพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีนวัตกรรม - การสนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ
๓. ประชาชน/ผู้บริโภค	- สามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานต่าง ๆ อย่างถูกต้องและครบถ้วน - ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและความปลอดภัย - การประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมของจังหวัดให้กว้างขวางและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น
๔. ชุมชน	- ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแลการประกอบกิจการโรงงาน ให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๕. หน่วยงาน/สถานศึกษา	- มีข้อกำหนดแนวทางการดำเนินงานอย่างชัดเจน - มีการบูรณาการและประสานงานอย่างใกล้ชิด - มีข้อมูลสำหรับการจัดหลักสูตร การเรียน การสอนตรงกับความต้องการของตลาด

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดเพชรบุรี รายปี ๒๕๗๐

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“พัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่าสูงให้มีมาตรฐานสากล ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยเป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม และมีความปลอดภัย”

๓.๒.๒ พันธกิจ

๑. กำกับ ควบคุม ดูแล ภาคอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมาย และอยู่ร่วมกับชุมชนได้
๒. จัดทำ เสนอ ประสานแผนพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด รวมทั้งประสานการพัฒนาและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนดังกล่าว
๓. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน
๔. ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ภาคการท่องเที่ยว

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ ปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรีสู่อุตสาหกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

● เป้าประสงค์

- เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสู่อุตสาหกรรมมูลค่าสูง (Premium) ทางการผลิตของ

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. มูลค่าการลงทุนภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๙

๒. จำนวนสถานประกอบการและวิสาหกิจชุมชนได้รับการรับรองมาตรฐานด้านการผลิตด้วยนวัตกรรม ๑๐ ราย

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	
		๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีด้านดิจิทัล IT และเทคโนโลยีแบบใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการบริการ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีด้านดิจิทัล IT และเทคโนโลยีแบบใหม่ในภาคภาคอุตสาหกรรม การผลิต และบริการ	๑.๕	๑.๕
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม • โครงการจัดหาที่ปรึกษาการผลิต การบริการเพื่อวิเคราะห์การดำเนินงานและให้คำแนะนำในการปรับปรุงเทคโนโลยีให้ทันสมัยแก่ผู้ประกอบการด้านการบริการ และเกษตรแปรรูป	๑.๕	๑.๕
	โครงการอื่น ๆ • โครงการสร้าง Smart SMEs เพื่อต่อยอดสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป • โครงการสร้าง Smart Service เพื่อต่อยอดงานบริการธุรกิจท่องเที่ยว	๑.๒ ๑.๒	๑.๒ ๑.๒
กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างศักยภาพผู้ผลิตและผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปและของฝาก	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการยกระดับอัตลักษณ์การแปรรูปสินค้าเกษตรโครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการขนมไทยเมืองเพชร รองรับการยกระดับเข้าสู่การขอรับรองมาตรฐานสากล	๑.๓	๑.๓
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม • โครงการส่งเสริมการพัฒนาการแปรรูปเกลือทะเลให้มีมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี	๑.๓ ๑.๔	๑.๓ ๑.๔

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	
		๒๕๖๙	๒๕๗๐
	- โครงการส่งเสริมการพัฒนาการแปรรูปอาหารทะเลให้มีมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี - โครงการการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน	๑.๐	๑.๐
	โครงการอื่น ๆ โครงการโครงการส่งเสริมการรวมกลุ่มคลัสเตอร์สำหรับผู้ประกอบการเกลือสมุทร	๒.๐	๒.๐

๒) แนวทางการพัฒนาพื้นที่ ๒ เชื่อมโยงอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรีกับเศรษฐกิจระดับภูมิภาค

● เป้าประสงค์

เพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจจากทำเลที่ตั้งของจังหวัดเพชรบุรีให้สามารถเชื่อมโยงกับตลาดระดับภูมิภาคในการส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. การเชื่อมโยงทางการค้าและการลงทุนกับประเทศในกลุ่ม AEC จำนวน ๓ ครั้ง

๒. สถานประกอบการและวิสาหกิจชุมชนเปิดตลาดการค้าสู่ AEC จำนวน ๑๕๐ ราย

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	
		๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ สนับสนุนการ ประสานงานระหว่าง ผู้ประกอบการใน จังหวัดกับ ผู้ประกอบการฝั่ง ชายทะเลตะวันออก	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด		
	โครงการส่งเสริมองค์ความรู้ทางเทคโนโลยีการผลิตและถนอมอาหารระหว่างภูมิภาค	๑.๔	๑.๔
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม		
	- โครงการสร้างภาคีเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนเชื่อมโยงวัตถุดิบและผลผลิตระหว่างภูมิภาค - โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค	๑.๒	๑.๒
		๐.๕	๐.๕
กลยุทธ์ที่ ๒ สนับสนุนการ ประสานงานระหว่าง ผู้ประกอบการใน จังหวัดกับ ผู้ประกอบการใน ประเทศเมียนมาร์	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด		
	สร้างภาคีเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนเชื่อมโยงวัตถุดิบและผลผลิตระหว่างจังหวัดกับประเทศเมียนมาร์	๑.๓	๑.๓

๓) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และลดการใช้พลังงาน

● เป้าประสงค์

สถานประกอบการมีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการยอมรับจากชุมชน ลดปัญหามลภาวะและปัญหาความขัดแย้ง และลดการใช้พลังงาน

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

๑. สมาชิกเครือข่ายชุมชนที่ร่วมป้องกันและบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๙
๒. สถานประกอบการที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวหรือมาตรฐานธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๐ ราย
๓. สถานประกอบการสามารถลดการใช้พลังงานลงจากเดิม ๕%

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ	
		๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่สะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการอบรมเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีกระบวนการผลิตในการเพิ่มผลิตภาพและประหยัดพลังงานตลอดมลภาวะให้แก่สถานประกอบการไปประยุกต์ใช้ • โครงการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๑.๐ ๑.๐	๑.๐ ๑.๐
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กระทรวง กรม • โครงการลดการใช้พลังงานและคาร์บอนฟุตพริ้นท์ ขององค์กร • โครงการบริหารจัดการวัตถุอันตราย และสิ่งแวดล้อม • โครงการการสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม • โครงการการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม • โครงการเตรียมความพร้อมพื้นที่อุตสาหกรรมสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	๒.๐ ๐.๕ ๐.๕ ๐.๕ ๐.๕	๒.๐ ๐.๕ ๐.๕ ๐.๕ ๐.๕
	โครงการอื่น ๆ • โครงการประสานงานกับธนาคารพาณิชย์เพื่อให้การสนับสนุนสินเชื่อสำหรับโรงงานในท้องถิ่นที่ต้องการยกระดับการลดการใช้พลังงาน	๑.๕	๑.๕
กลยุทธ์ที่ ๒ การเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจ	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์การพัฒนาสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานในชุมชน • โครงการเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ในการลดการใช้พลังงานและคาร์บอนฟุตพริ้นท์ ขององค์กร	๑.๓ ๑.๓	๑.๓ ๑.๓

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับและพัฒนาสถานประกอบการจากระดับชุมชนไปสู่ระดับ SMEs
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กระทรวงอุตสาหกรรม ได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมให้เติบโตและแข่งขันได้ การสนับสนุนปัจจัยเอื้อต่อการประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และการพัฒนาประสิทธิภาพองค์กร โดยการสนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับวิสาหกิจ ซึ่งเป็นเศรษฐกิจฐานของประเทศ โดยการพัฒนาวิสาหกิจที่ดำเนินการผลิตผลิตภัณฑ์อยู่แล้วให้มีความยั่งยืน และพัฒนาสินค้าให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดหรือผู้ซื้อ แต่เนื่องจากในปัจจุบันผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชุมชนเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีตลาดค่อนข้างจำกัด สาเหตุจากผลิตภัณฑ์มีความล้าสมัย ไม่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบ หรือไม่มีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อช่วยให้การผลิตผลิตภัณฑ์มีคุณภาพได้มาตรฐาน ผู้ผลิตยังมีศักยภาพในการผลิตไม่เพียงพอ ขาดความรู้ความเข้าใจในการพัฒนากระบวนการผลิตที่ถูกต้อง การผลิตที่รวดเร็วและได้มาตรฐาน ขาดการบริหารจัดการที่ดี และยังไม่สามารถนำภูมิปัญญาดั้งเดิมที่มีอยู่มาสร้างมูลค่าเพิ่มโดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ต้องการของตลาดได้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญจึงได้จัดทำ โครงการพัฒนาสถานประกอบการ จากระดับชุมชนไปสู่ระดับ SMEs เป็นโครงการที่มุ่งเน้นให้ผู้ประกอบการทราบถึงโครงการพัฒนาสถานประกอบการจากระดับชุมชนไปสู่ระดับ SMEs เพื่อนำความรู้มาพัฒนาสถานประกอบการและต่อยอดให้เกิดผลลัพธ์ที่สามารถดำเนินการได้ในเชิงพาณิชย์
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการจากระดับชุมชนไปสู่ระดับ SMEs ๒. เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการในระดับชุมชนสู่ SMEs
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจในโครงการ ไม่น้อยกว่า ๘๐% ๒. สามารถพัฒนาสถานประกอบการ จากระดับชุมชนไปสู่ระดับ SMEs จำนวน ๒๐ ราย

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. มีผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการรายเดียวในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า ๒๐ ราย ๒. ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถพัฒนาสถานประกอบการจากระดับชุมชนไปสู่ระดับ SMEs
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๗. ระยะเวลา	๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑) จัดประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์ ภารกิจ ขั้นตอนการดำเนินงาน ผลลัพธ์ และการติดตามประเมินผล ๒) จัดทำรายละเอียดระยะเวลาและแผนการดำเนินงาน ตั้งแต่เริ่มจนถึงสิ้นสุดการดำเนินงาน ๓) วิเคราะห์และวินิจฉัยปัจจัยเอื้อและความเป็นไปได้ของความสามารถพัฒนาสถานประกอบการ จากระดับชุมชนไปสู่ระดับ SMEs ๔) ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกและถ่ายทอดการพัฒนาสถานประกอบการ จากระดับชุมชนไปสู่ระดับ SMEs ๕) ประเมินผลการนำระบบการพัฒนาสถานประกอบการ จากระดับชุมชนไปสู่ระดับ SMEs ๖) สรุปผลการดำเนินโครงการ
๙. งบประมาณ	๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับอุตสาหกรรมประมงและเกษตรท้องถิ่น
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีความแตกต่างอย่างชัดเจนจากการท่องเที่ยวทั่วไป กล่าวคือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมุ่งเน้นในด้านการท่องเที่ยวควบคู่กับการดูแลรักษาและคงไว้ซึ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว การเพิ่มพูนประสบการณ์ที่มีคุณค่าให้นักท่องเที่ยว การพัฒนาจิตสำนึกและความเข้าใจของนักท่องเที่ยวในการทำคุณประโยชน์ให้แก่สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ และการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของชุมชนที่แหล่งท่องเที่ยวตั้งอยู่ นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่น่าสนใจของชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมที่ปรากฏในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เพื่อเปิดโอกาสให้มีการศึกษาเรียนรู้และสร้างความพึงพอใจเกี่ยวกับความหลากหลายและวิถีพัฒนาการทางวัฒนธรรมของกลุ่มชนเหล่านั้นด้วยการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีองค์ประกอบสำคัญที่ควรพิจารณาอยู่ ๓ ประการ คือ การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของชุมชนการสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและระบบนิเวศ หากปัจจัยข้างต้นได้รับผลกระทบกระเทือนจากการใช้ประโยชน์ในรูปแบบใดก็ตาม โอกาสที่จะเกิดความเสื่อมโทรมหรือถูกทำลายจนด้อยคุณค่าไปก็มีอยู่สูง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ จึงได้จัดทำ โครงการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับอุตสาหกรรมประมงและเกษตรท้องถิ่น เป็นโครงการที่มุ่งเน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมุ่งเน้นในด้านการท่องเที่ยวควบคู่กับการดูแลรักษาและคงไว้ซึ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว การเพิ่มพูนประสบการณ์ที่มีคุณค่าให้นักท่องเที่ยว การพัฒนาจิตสำนึกและความเข้าใจของนักท่องเที่ยวในการทำคุณประโยชน์ให้แก่สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อศึกษาหาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่สามารถนำมาต่อยอดในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ๒. เพื่อส่งเสริมการนำองค์ความรู้ และภูมิปัญญาของสังคมไทยมาเผยแพร่สู่การท่องเที่ยว ๓. เพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับอุตสาหกรรมประมงและเกษตรในท้องถิ่น
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจในโครงการ ไม่น้อยกว่า ๘๐% ๒. ได้ต้นแบบแนวทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมประมงและเกษตรในท้องถิ่น

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการรายเดียวในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี มีการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงนิเวศกับอุตสาหกรรมประมงและเกษตรในท้องถิ่น ๒. แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่สามารถนำมาต่อยอดในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๗. ระยะเวลา	๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑) จัดประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์ ภารกิจ ขั้นตอนการดำเนินงาน ผลลัพธ์ และการติดตามประเมินผล ๒) จัดทำรายละเอียดระยะเวลาและแผนการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มจนถึงสิ้นสุดการดำเนินงาน ๓) ศึกษาหาข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่สามารถนำมาต่อยอดในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ๔) การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมประมงและเกษตรในท้องถิ่น ๕) ดำเนินการให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมประมงและเกษตรในท้องถิ่น
๙. งบประมาณ	๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านสี่แสนบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารปลอดภัย กิจกรรม การลดต้นทุนการผลิตที่ยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมด้วย Green Productivity
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	อุตสาหกรรมอาหาร นับเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยเนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมส่งออกของประเทศที่สามารถสร้างรายได้อย่างมหาศาลในแต่ละปี รวมทั้งยังเป็นการส่งเสริมอาชีพทางด้านเกษตรกรรมของประเทศ ก่อให้เกิดการจ้างงานและสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร ปัจจุบันเกิดการแข่งขันในการส่งออกผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมอาหารไปยังตลาดโลก อีกทั้งการค้าโลกในปัจจุบันนับวันยังมีการเปิดการค้าเสรีมากเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ประเทศที่ผลิตอุตสาหกรรมอาหารส่งออกจำนวนมากประสิทธิภาพในการผลิตโดยเฉพาะต้นทุนการผลิต จึงเป็นดัชนีวัดถึงความสามารถในการแข่งขันของโรงงานในตลาดเสรีระหว่างกลุ่มผู้ผลิต สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี เล็งเห็นความสำคัญจึงได้จัดทำโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารปลอดภัย กิจกรรม การลดต้นทุนการผลิตที่ยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมด้วย Green Productivity เพื่อผลักดันให้สถานประกอบการแปรรูปอาหารในจังหวัดเพชรบุรีเข้าสู่คุณภาพสุขอนามัยในการผลิตระดับสากล
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตการเกษตรของจังหวัดเพชรบุรีในทิศทางที่สอดคล้องกับกระแสการบริโภคของตลาดโลก ๒. เพื่อลดต้นทุนการใช้ทรัพยากร ลดปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นภายในกระบวนการผลิต รวมทั้งเพื่อให้ใช้วัตถุดิบในการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ ๓. เพื่อให้สถานประกอบการมีการจัดการภายในรวมถึงการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงาน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๓. ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจในโครงการ ไม่น้อยกว่า ๘๐% ๔. สถานประกอบการมีต้นทุนการผลิตที่ลดลงและมีการพัฒนาในการใช้ระบบการจัดการทรัพยากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อความยั่งยืน
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๓. สถานประกอบการลดการใช้ทรัพยากรด้านพลังงาน น้ำ และ สามารถลดปริมาณของเสียต่างๆ ภายในโรงงาน ๔. บุคลากรที่เข้าฝึกอบรมสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้
๖.ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด / กลุ่มจังหวัด	เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๗. ระยะเวลา	๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๖) รับสมัครและคัดเลือกสถานประกอบการ ๗) สถานประกอบการจัดตั้งทีมดำเนินการ

	๘) อบรมเชิงปฏิบัติการ ๒ วัน ในเรื่องการลดต้นทุนการผลิตที่ยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม Green Productivity ๙) สำรวจสถานประกอบการและเก็บข้อมูลที่ปรึกษาร่วมกับทีมดำเนินการ ๑๐) ที่ปรึกษาวิเคราะห์ข้อมูลและร่วมที่ปรึกษากับทีมดำเนินการ ๑๑) จัดทำแนวทางการเพิ่มศักยภาพของสถานประกอบการ Green Productivity ๑๒) วิเคราะห์แนวทางการเพิ่มศักยภาพของสถานประกอบการ ๑๓) สถานประกอบการดำเนินการปรับปรุงและปฏิบัติตามแนวทางที่เสนอ ๑๔) รายงานสรุปผลการดำเนินงาน
๙. งบประมาณ	๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านสองแสนบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการวางระบบโปรแกรมการจัดการทรัพยากรภายในองค์กร (ERP on cloud)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ระบบการวางแผนทรัพยากรทางธุรกิจสำหรับอุตสาหกรรม (Enterprise resource planning : ERP) คือระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นเครื่องมือช่วยในการบริหารงานขององค์กรโดยรวม โดยมีการเชื่อมโยงข้อมูลให้อยู่ในส่วนกลาง ลดการซ้ำซ้อนของข้อมูล ไม่เกิดความขัดแย้งของข้อมูล รวมทั้งลดกระบวนการทำงาน ทำให้มีการใช้แรงงานและเวลาทำงานที่น้อยลง ซึ่งส่งผลให้เป็นการลดต้นทุนด้วย ซึ่งการเชื่อมโยงข้อมูลของระบบอุตสาหกรรมนั้นประกอบไปด้วย ระบบบัญชี (Accounting), ระบบบริหารความสัมพันธ์ลูกค้า (Customer Relationship Management :CRM), ระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce), ระบบการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource :HR), ระบบการผลิต (Manufacturing) , ระบบบริหารโครงการ (Project Management), การจัดซื้อ (Purchase Management System), การขาย (Sales) และคลังสินค้า (Warehouse System) สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญจึงได้จัดทำ โครงการวางระบบโปรแกรมการจัดการทรัพยากรภายในองค์กร (ERP on cloud) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถและสร้างความได้เปรียบในด้านการแข่งขัน ด้วยการสร้างความแตกต่าง (Differentiation) ให้ลูกค้ามองเห็นสินค้าและบริการเหนือคู่แข่ง ต้องเป็นผู้นำด้านต้นทุน (Cost Leadership) และที่สำคัญอีกประการคือต้องมีการตอบสนองที่รวดเร็ว (Quick Response)
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการนำองค์ความรู้ ด้านโปรแกรมการจัดการทรัพยากรภายในองค์กร (ERP on cloud) ๒. เพื่อส่งเสริมและผลักดันให้สถานประกอบการนำระบบการจัดการทรัพยากรภายในองค์กร (ERP on cloud) มาประยุกต์ใช้ในองค์กร ๓. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถและสร้างความได้เปรียบในด้านการแข่งขัน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชนเข้าร่วมไม่น้อยกว่า ๑๕ สถานประกอบการ ๒. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชนเข้าร่วมโครงการนำระบบ

	การจัดการทรัพยากรภายในองค์กร (ERP on cloud) มาประยุกต์ใช้ในองค์กร
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน มีความพึงพอใจในโครงการ ไม่น้อยกว่า ๘๐% ๒. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน ที่เข้าร่วมโครงการนำระบบการจัดการทรัพยากรภายในองค์กร (ERP on cloud) มาประยุกต์ใช้ในองค์กร
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๗. ระยะเวลา	๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑) จัดประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์ ภารกิจ ขั้นตอนการดำเนินงาน ผลลัพธ์ และการติดตามประเมินผล ๒) จัดทำรายละเอียดระยะเวลาและแผนการดำเนินงาน ตั้งแต่เริ่มจนถึงสิ้นสุดการดำเนินงาน ๓) วิเคราะห์และวินิจฉัยปัจจัยเอื้อและความเป็นไปได้ของธุรกิจในการระบบการจัดการทรัพยากรภายในองค์กร (ERP on cloud) มาประยุกต์ใช้ในองค์กร ๔) ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกและถ่ายทอดการระบบการจัดการทรัพยากรภายในองค์กร (ERP on cloud) มาประยุกต์ใช้ในองค์กร ๕) ประเมินผลการนำระบบการจัดการทรัพยากรภายในองค์กร (ERP on cloud) มาประยุกต์ใช้ในองค์กร ๖) สรุปผลการดำเนินโครงการ
๙. งบประมาณ	๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านห้าแสนบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อให้ได้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	สภาพสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมในยุคปัจจุบัน รวมทั้งการแข่งขันในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมที่มีความรุนแรงมากขึ้น ก่อให้เกิดช่องว่างทางการค้าอย่างมากมาย กลุ่มผู้ประกอบการขนาดย่อมและผู้ผลิตชุมชนจำนวนมากไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ตลาดโลกที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อพิจารณาแล้ว การแก้ปัญหาที่สำคัญคือ การสร้างกลยุทธ์ความเข้มแข็ง ให้แก่ผู้ประกอบการ/ผู้ผลิต เพื่อให้เกิดข้อได้เปรียบเชิงแข่งขันด้านธุรกิจการค้าต่อไป เพื่อให้ผู้ประกอบการ/ผู้ผลิต สามารถแข่งขันด้านการตลาดได้อย่างกว้างขวางและยั่งยืน ตลอดจนพัฒนาระดับขีดความสามารถกลุ่มผู้ประกอบการ / กลุ่มผู้ผลิต ให้มีความเจริญเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะดำเนินการ เพราะกลุ่มผู้ประกอบการ / กลุ่มผู้ผลิต ได้มีการพัฒนาขีดความสามารถได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป เนื่องจากกลุ่มผู้ประกอบการขนาดย่อมและกลุ่มผู้ผลิตชุมชนบางราย ยังไม่สามารถยกระดับเข้าสู่อุตสาหกรรมขนาดใหญ่และมีขีดความสามารถในการแข่งขันได้ ทั้งที่มีโอกาสและมีตลาดใหญ่มารองรับ อีกทั้งการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ผ่านมาพบปัญหาการรับรองและรักษาคุณภาพของตัวผลิตภัณฑ์ อันเนื่องมาจากการขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการรักษาคุณภาพและขาดมาตรฐานรองรับ โดยมีการเน้นเพียงผลิตด้านปริมาณผลิตภัณฑ์เป็นอันดับแรก ส่งผลให้การพัฒนาการตลาดและช่องทางการจำหน่ายขาดความเชื่อมโยงและต่อเนื่อง สินค้าชุมชนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในด้านการให้การรับรองมาตรฐานและมีผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ ตลอดจนทั้งพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มมากขึ้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ จึงได้จัดทำ โครงการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่สากล เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน กิจกรรมพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานชุมชน (มผช.) ขึ้นเพื่อเสริมสร้างให้ผลิตภัณฑ์คุณภาพและมีการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผู้บริโภคเชื่อมั่นในผลิตภัณฑ์และเกิดโอกาสในการขยายช่องทางการตลาดในอนาคต
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ๒. เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ชุมชน เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง ๓. ส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายและสร้างความ มั่นใจให้กับผู้ผลิตระดับชุมชนในการทำผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ ตลอดจนผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชน

๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนเข้าร่วมไม่น้อยกว่า ๒๐ สถานประกอบการ ๒. ผู้ประกอบการขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนเข้าร่วมโครงการ ได้ ใบบรรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ไม่น้อยกว่า ๒๐ สถานประกอบการ
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการขนาดย่อม / ผู้ผลิตชุมชน มีความพึงพอใจในโครงการ ไม่น้อยกว่า ๘๐% ๒. ผู้ประกอบการขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนเข้าร่วมโครงการ ได้ ใบบรรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ไม่น้อยกว่า ๒๐ สถานประกอบการ ๓. ผลิตภัณฑ์ชุมชนเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด	เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๗. ระยะเวลา	๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑) ประชาสัมพันธ์เชิญชวนผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ ๒) คัดเลือกผู้ประกอบการเข้าโครงการ ๓) อบรมความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ ๔) ที่ปรึกษาลงพื้นที่ เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ผู้ผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) เพื่อเข้าสูการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๕) ศึกษาดูงาน เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์กลุ่มผู้ผลิตที่มีการพัฒนาและผ่านการรับรองมาตรฐาน ๖) ตรวจวิเคราะห์ตัวอย่าง เตรียมความพร้อม เพื่อขอการรับรอง ๗) ยื่นขอการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๙. งบประมาณ	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด กิจกรรม การออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ปัญหาหลักของผู้ประกอบการ SMEs ภาคการผลิตของไทย คือการขาดการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างยั่งยืน กล่าวคือ สินค้าและบริการส่วนใหญ่ยังขาดการผลิตที่มีนวัตกรรมของตนเอง ขาดความแตกต่างของสินค้าที่มีอัตลักษณ์ ทำให้ไม่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่งผลให้สินค้าดังกล่าวจำหน่ายได้ในราคาต่ำ จำกัดในตลาดวงแคบ และไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ซึ่งปัจจัยสำคัญประการหนึ่งเป็นเพราะผู้ประกอบการ SMEs ยังขาดความรู้ความเข้าใจ และความสำคัญของการพัฒนาและออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ จึงได้จัดทำ โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อสอดคล้องกับความต้องการของตลาด กิจกรรม การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดเพชรบุรี เพื่อให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ในด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ควบคู่ไปกับการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ ด้วยการจัดอบรมให้ความรู้และให้บริการปรึกษาแนะนำ ด้านการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ควบคู่กับบรรจุภัณฑ์ ให้กับผู้ประกอบการ SMEs เพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้น ให้ทัดเทียมกับนานาชาติและเติบโตได้อย่างยั่งยืนสู่เศรษฐกิจสากล
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างความตระหนัก และปลูกจิตสำนึกให้ผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการสินค้าชุมชน ให้ความสำคัญของการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการด้านการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนเข้าร่วม ไม่น้อยกว่า ๒๕ สถานประกอบการ ๒. ผู้ประกอบการขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนเข้าร่วมโครงการ มีผลิตภัณฑ์ต้นแบบและบรรจุภัณฑ์ ไม่น้อยกว่า ๒๕ สถานประกอบการ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน มีความพึงพอใจในโครงการ ไม่น้อยกว่า ๘๐% ๒. ผู้ประกอบการขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน ได้รับความรู้ด้านการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ในเชิง Creative เน้นต่อยอดได้ ๓. ผู้ประกอบการขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ได้ตรงตามความต้องการของตลาด
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๗. ระยะเวลา	๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑) จัดทำแผนการดำเนินงาน โดยระบุรายละเอียดวัตถุประสงค์ ขอบเขตการดำเนินงาน ตัวชี้วัดความสำเร็จของกิจกรรม ๒) ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ เพื่อรับสมัครและคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ ๓) ที่ปรึกษาชี้แจงรายละเอียดโครงการ / กิจกรรม ให้กับผู้ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ ๔) การฝึกอบรมสัมมนาหลักสูตร การพัฒนาด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศ โดยเน้นหลักสูตร ในเชิง Creative เพื่อต่อยอดได้ ๕) การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก ด้านการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ๖) ดำเนินการให้ คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก แก่กลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมโครงการ ๗) จัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อคัดผู้ประกอบการคัดเลือกแบบบรรจุภัณฑ์ ๘) ผลิตบรรจุภัณฑ์ ตามที่ผู้ประกอบการคัดเลือกแบบ
๙. งบประมาณ	๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท (สองล้านสี่แสนบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตรกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมส่งออกสินค้าเกษตรทั่วโลก อย่างไรก็ตามวิถีชีวิตทางการเกษตรที่เป็นต้นน้ำมีจำนวนมาก แต่ปริมาณผลผลิตและราคาไม่มีความแน่นอนส่งผลให้ผู้ประกอบการที่นำวัตถุดิบทางการเกษตรมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าต้องประสบปัญหา อุปสรรคด้านวัตถุดิบและผู้ประกอบการยังมีจุดอ่อนในด้านวิชาการ ความรู้ ความเข้าใจด้านการตลาดอย่างครบวงจร รวมทั้งขาดการศึกษา สำรวจหาข้อมูล และการวิจัยขั้นพื้นฐาน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ใหม่ให้มีเอกลักษณ์รูปแบบโดดเด่น มีนวัตกรรม และที่สำคัญต้องเป็นสิ่งที่ต้องการของผู้ซื้อหรือลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ จึงได้จัดทำ โครงการส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมแปรรูปทางการเกษตรกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อส่งเสริมนวัตกรรมอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ ด้วยการใช้วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรมวัสดุศาสตร์ นาโนเทคโนโลยี เทคโนโลยีชีวภาพ ทรัพย์สินทางปัญญา และการผสมผสานประยุกต์ใช้งานวิจัย เกิดนวัตกรรมผลิตภัณฑ์อุปโภคและบริโภคสร้างสรรค์มูลค่าเพิ่ม นับเป็นปัจจัยขับเคลื่อนใหม่ในการสร้างความแตกต่างของสินค้า และยกระดับสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่เป็นแนวทางในการพัฒนา เพื่อเสริมสร้างให้ธุรกิจอุตสาหกรรมไทย แสวงหาความคิดสร้างสรรค์ ทักษะและองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนากิจการ เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ที่มีรูปแบบใหม่ให้มีจุดเด่นสามารถตอบสนองความต้องการของตลาด ก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงรสนิยมและพฤติกรรมผู้บริโภคที่มีความต้องการสินค้าและบริการที่มีความสร้างสรรค์มากขึ้น และสามารถแข่งขันในระดับโลกได้ต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการนำองค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยีต่างๆ มาประยุกต์ใช้เป็นวิธีคิดในการพัฒนาการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ได้อย่างมีคุณภาพ ๒. เพื่อส่งเสริมและผลักดันให้มีการนำความต้องการของตลาด มาช่วยในการออกแบบและผลิตสินค้าเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์

	๓. ขยายโอกาสทางการตลาดให้แก่สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ๔. เพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรและเพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑) ผู้ประกอบการขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนเข้าร่วมไม่น้อยกว่า ๑๐ สถานประกอบการ ๒) ผู้ประกอบการขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนเข้าร่วมโครงการ ได้รับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ไม่น้อยกว่า ๑๐ ผลิตภัณฑ์
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน มีความพึงพอใจในโครงการ ไม่น้อยกว่า ๘๐% ๒. ผู้ประกอบการขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน ที่เข้าร่วมโครงการมีผลิตภัณฑ์ใหม่ ๓. ผู้ประกอบการขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ได้ตรงตามความต้องการของตลาด
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๗. ระยะเวลา	๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑) จัดประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์ ภารกิจ ขั้นตอนการดำเนินงาน ผลลัพธ์ และการติดตามประเมินผล ๒) จัดทำรายละเอียดระยะเวลาและแผนการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มจนถึงสิ้นสุดการดำเนินงาน ๓) วิเคราะห์และวินิจฉัยปัจจัยเอื้อและความเป็นไปได้ของธุรกิจในการดำเนินงานนวัตกรรมอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่มีการร่วมลงทุนในการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ ๔) ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกและถ่ายทอดนวัตกรรมอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์เพื่อการจัดการผลิตภัณฑ์ใหม่ การสร้างสรรค์ความคิดผลิตภัณฑ์ใหม่ การออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ กระบวนการผลิต การวางแผนธุรกิจ และการรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๕) เริ่มทดลองทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ ๑ ชุด และจัดทำภาพจำลองผลิตภัณฑ์ที่แน่นอนแล้ว ๖) จัดทำผลิตภัณฑ์ใหม่หรือผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่สมบูรณ์ ๗) ทำการทดลองตลาด (Market Test) และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงพัฒนาเชิงพาณิชย์ต่อไป
๙. งบประมาณ	๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านสี่แสนบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการขับเคลื่อนและการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ รักษาสีงแวดล้อม เพื่อการท่องเที่ยว เชิงนิเวศ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การท่องเที่ยวเป็นช่องทางที่สำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากตามนโยบายของรัฐบาล ชุมชนได้รับการพัฒนาสามารถสร้างงานสร้างรายได้ให้กับชุมชน ทั้งนี้ การท่องเที่ยวโดยชุมชนมีการขยายตัวและเติบโตอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้หน่วยงานต่างๆ ต้องมีการเตรียมความพร้อมและสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆรองรับนโยบายของรัฐบาล และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ และรักษาสีงแวดล้อมทางธรรมชาติในท้องถิ่น เพื่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม โดยการสร้างจิตสำนึกให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการท่องเที่ยว เยาวชน ในการอยู่ร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรมแบบสร้างสรรค์และดูแลสีงแวดล้อมประสานกับการท่องเที่ยว ที่อาศัยทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นมาเป็นจุดเด่นในการบริหารจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการมีส่วนร่วมของชุมชน ส่งผลให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวหลายรูปแบบในชุมชน เช่น การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนจากชุมชน การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชน การพัฒนาปรับปรุงดูแลสถานที่และความปลอดภัยในการท่องเที่ยวชุมชน การพัฒนาปรับปรุงดูแลสถานที่และความปลอดภัยในการท่องเที่ยวชุมชน เป็นต้น ดังนั้นเพื่อให้กระบวนการพัฒนาและเตรียมความพร้อมด้านการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนให้เกิดผลสำเร็จตามนโยบายของรัฐบาลในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ และมีกิจกรรมการสนับสนุนส่งเสริมชุมชนอย่างต่อเนื่อง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี เล็งเห็นความสำคัญจึงได้จัดทำโครงการพัฒนาการศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อการขับเคลื่อนและการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรม สามารถเข้าใจเข้าถึงและพัฒนาส่งเสริมให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพ รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาและสนับสนุนชุมชนอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง ตลอดจนปลายทางในการสนับสนุนส่งเสริมให้ชุมชนให้ เกิดการพัฒนาและมีความเข้มแข็งด้านการท่องเที่ยวชุมชนอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้ได้รับความรู้ และได้สร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ซึ่งกันและกัน

	๒. พัฒนาศักยภาพชุมชนแหล่งท่องเที่ยวในการพัฒนา และบริหารจัดการทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวและสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน ๓. ยกระดับมาตรฐานบุคลากรในการให้บริการในจังหวัดเมืองท่องเที่ยวระดับโลก
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑) มีผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น วิทยากรชุมชน เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า ๑๐ ราย ๒) ผู้เข้าร่วมโครงการ สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปปฏิบัติได้
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจในโครงการ ไม่น้อยกว่า ๘๐% ๒. ผู้เข้าร่วมโครงการ สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปปฏิบัติได้
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
๗. ระยะเวลา	๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑) การเตรียมความพร้อมในการอบรม ๒) ประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกบุคลากรเข้ารับการอบรม ๓) อบรมหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ ■ กระบวนการในการพัฒนา การท่องเที่ยวชุมชน ■ มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน Zero Line ■ รูปแบบกิจกรรมท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ■ เครื่องมือในการศึกษาชุมชน การท่องเที่ยวโดยชุมชน ๔) การศึกษาดูงานอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ รัชส์สิ่งแวดล้อม ๕) การสร้างเครือข่ายร่วมกันระหว่างอุตสาหกรรม กลุ่มธุรกิจท่องเที่ยว และประชาชนในพื้นที่ ในการทำงานร่วมกัน เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
๙. งบประมาณ	๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี

**๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๗๐**

	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. ๒๕๗๐
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมยุคใหม่ให้เติบโต อย่างยั่งยืน	บูรณาการและขับเคลื่อนการ พัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโต อย่างยั่งยืน	เพชรบุรีเมืองต้นแบบตาม ศาสตร์พระราชา นำอยู่ นำกิน นำเที่ยว สู่เมืองสร้างสรรค์ ระดับสากล อย่างยั่งยืน	“พัฒนาอุตสาหกรรมให้มี มาตรฐานสากล ขับเคลื่อนด้วย เทคโนโลยี และนวัตกรรมโดย เป็นมิตรกับชุมชนและ สิ่งแวดล้อม และมีความ ปลอดภัย”
ประเด็น การพัฒนาที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถ ของผู้ประกอบการ และ ภาคอุตสาหกรรม ด้วย เทคโนโลยี และนวัตกรรม	การผลักดันนโยบายและแผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์	การพัฒนาเศรษฐกิจแบบครบ วงจร จากฐานการค้า การลงทุนการบริการ การท่องเที่ยว และการเกษตร สู่ความมั่นคงยั่งยืน ด้วย นวัตกรรมและเทคโนโลยี	ปฏิรูปภาคอุตสาหกรรมจังหวัด เพชรบุรีสู่อุตสาหกรรมที่ ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม
ประเด็น การพัฒนาที่ ๒	ขับเคลื่อนและพัฒนาระบบ นิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรม ไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐	การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจ อุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค	การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่าง ยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชา	เชื่อมโยงอุตสาหกรรมจังหวัด เพชรบุรีกับเศรษฐกิจระดับ ภูมิภาค
ประเด็น การพัฒนาที่ ๓	ส่งเสริมการประกอบกิจการ อุตสาหกรรม ตามโมเดล เศรษฐกิจ BCG	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน	ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรกับสังคม สิ่งแวดล้อม และลดการใช้ พลังงาน
ประเด็น การพัฒนาที่ ๔	พัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัล เพื่อยกระดับการให้บริการ อย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัล เพื่อให้บริการอย่างมี ประสิทธิภาพ	การพัฒนาแบบมีส่วนร่วมสู่ เมืองสร้างสรรค์ระดับสากล ด้วยทุนทางศิลปะ วัฒนธรรม การท่องเที่ยว บนฐานทรัพยากร อัตลักษณ์ ของท้องถิ่น และศักยภาพ ของพื้นที่	

จังหวัดเพชรบุรี

258 ถนนศรีรัฐยา หมู่ที่2 ตำบลธงชัย
อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี